

המגזין

סוס

בוימין גיבלי,
ריגול בטעם
שוקולד מריר

מירון רכטמן,
אימפריה
על-קולית

בית שאן,
הסיכוי
טמון באדמה

דבורה עומר,
שטח פרטי

המינויים הפוליטיים
קונים בלבד!

אזרחי-משוררי הכריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות

האזנה מלאה

לישון פלונל זה אמריקה

קשר בראל

הפירות והירקות
המכילים סוכר
הם גורמים להיווצרות
החיידקים על
השן ולפגיעה בה.

לכן חשוב מאוד
לנקות את הפה
באמצעות שיניים
או סוכר.

השיניים החדות
האנדרגני
הן החדות ביותר
בשוק.

השיניים החדות
האנדרגני
הן החדות ביותר
בשוק.

השיניים החדות
האנדרגני
הן החדות ביותר
בשוק.

השיניים החדות
האנדרגני
הן החדות ביותר
בשוק.

השיניים החדות
האנדרגני
הן החדות ביותר
בשוק.

פליינג הומ
KITTAN HOME

מודעת בריאות

המחקרים מוכיחים - אלמקס יעילה פי 3

- שתי עובדות שכדאי לזכור: הפלואור הוא הנשק החזק ביותר במלחמה בעששת (חורים בשיניים). אמין פלואוריד אורגני יעיל פי 3 מפלואור רגיל.

אלמקס היא משחת השיניים היחידה המכילה אמין פלואוריד אורגני

וזוהי, בעצם, עובדה מספר שלוש שכדאי לך לזכור

שים לב למבחן החומצה:

זוהי שן שטופלה בפלואור רגיל ואח"כ הושמה בחומצה מזיקה.

אלמקס יעילה פי 3 במניעת עששת עם אמין פלואוריד

אלמקס המאשרת ע"י הסתדרות רפואי השיניים בישראל מיוצרת ע"י סבע תעשיות פרמצביות בע"מ ביישון GABA, שווייץ.

פליינג הומ

זה עולם בסטימקי

ספרים בראש צעיד 20% הנחה

20% הנחה על מבחר ענק של ספרי: **מוזיקה** ♦ **פופ** ♦ **קולנוע** ♦ **תיאטרון** ♦ **מחזות** ♦ **מחור** ♦ **מכונות** ♦ **מאוסים** ♦ **צבא** ♦ **ספורט** ♦ **בשפות שונות**

THE LAROUSSE ENCYCLOPEDIA OF MUSIC

אנציקלופדיה לארס למוזיקה, בעריכת גברי הירש, בריכה רכה

הכל על המוזיקה - מאפיה זו החתול, איך ולמה. סקירה היסטורית מקיפה - ממוזיקה מסורתית קדומה עד מוזיקה בת זמננו. בליווי תמונות - ציורים, איורים והערות. ספר חובה לכל חובב מוזיקה. 576 עמודים, מעל ל-700 תמונות

32.40 ש"ח 19.90 ש"ח

ACTION HEROES

מוסטר מוסטר מגוון כל מה שרצית לדעת על גיבורי הקולנוע של היום. סקירה על גיבורי סרטי ה"אקשן" בליווי תמונות.

גמרת לקרוא: פנה את המגוון, ותקבל מוסטר ענקי דו-צדדי של סטילס בפעולה (120x90 ס"מ) ועל ציאת נוריס (90x60 ס"מ). 2. ש"ח בלבד

עד גמר המלא

רביימכר בהנחה של 35% ויותר

מרגל מושלם

גיון לה קארה

ספרו החדש של אמן המפתח - לה קארה, המנחה אותנו בשניות על פני חמישים שנות בריטניה המושגת פניה ועוד לנו חכמות מטרופט וסגנון עם ערב רב של טיפוסים. מתח בלתי פוסק.

33.50 ש"ח

עונגות ביריות

חנה שאולוב

ספר חדש מליוה בצילומים מרהיבים ובהנחיית מפורסות של חנה שאולוב - אשפיו העונות והעונות. מאות מתכונים מעוררי תאבון לעונגות מכל הסוגים.

27.60 ש"ח 17.50 ש"ח

מכונות תורכי

מנחם תלמי

ספר בנפח על הטיפוסים הכי ציוריים של ימי, על הסיפורים הכי מדליקים שלה, על הצדדים הכי מקוריים. לקרוא בכל לדעת מתי נגמר הסיפור ומתחילה האגדה.

20.50 ש"ח 12.50 ש"ח

חלון סלאיק

חלון סלאיק - אהבת סתיו

חלון סלאיק - אהבת סתיו

24.50 ש"ח 15.50 ש"ח

חלון סלאיק

חלון סלאיק - אהבת סתיו

חלון סלאיק - אהבת סתיו

24.50 ש"ח 15.50 ש"ח

ספרים זה סטימקי

סופהכוע

ה' בחשוון, תשמ"ז 11.11.1986
1986 מלחמת שמונה ל-מערב

עורך: צבי לביא
עריכה: דניאלה בוקשטיין
עיצוב ועריכה גרפית: יורם ואמן
גרפיקה: נטע גרינשמן
מודעות: אורי דגן

קוליא יקרי,

שוק המיונים המולטיים - נושא כתבתם של עמוס לבב, אביבה מן ורמי מן המותחת את מוסק - מדובר עד מושמך בעיקר בשנים האחרונות, ולצדכני התקשורת הצעירים או לחישה בעלי היתרון הקצר נדמה כאילו הליכוד רשם את המטע על השיטות. ועוד מתקבל חוש כאילו זו מכת מדינה המונעת בסדרי השלטון הקטין, או לפחות מעוותת אותו. אלא שהקטין והחטא לאמת מתחילים דווקא בהמונה המכלילה הזאת, המסוכנת כמו כל הכללה. זו העובדה הליכוד הדואגת היום לשבץ את אנשי שלומן בחפיקי מפתח בחברות מסוימות או בכל משרד ממלכתי אפשרי אינן גורעות ממפלגות המועלים והדחיים שבעט את חנומה וחילוקי ביניהן את רוב נחתי העונה עד למחרן של 1977. גם לא תוכח שכל מיני מלגות הוא כשלון בטוח, משום שהדבר עשן בדיקה אובייקטיבית ושום צד לא יוכל לתת ממימצאיה. משרד החוץ, למשל, שהוא אחד ממוקדי הביקורת והתסיסה נגד מיישם המולטיים, משנן לרובי העולם נציגים שהם עובדים מן המגין, אשר לא כולם הם מלגות מדינת ישראל. מצד שני, לא חסרים שליוי מפלגות - מכל קצווי הקשת המולטיית - שהענף לדימולטיה והיו סימרי הצלחה.

שני המפלגות הגדולות המתחלקות בשלטון, דאגו מראש להסיר חלוקה מאוזנת של ענה המיונים. תמונה המצב שפורשת הכתבה, איננה השיטה הלא-חדשה אלא חסגון המצב המלוח אף ישומה. סחרימכר וחשדות הדדיות מלוח בקטנות המשתקות חביות משלמות, או חילופי מנהלים שהופכים ים שקט לרוגש עד גבהגלי במשך זה או אחר. מוכיח בניה ובדוקים בשבע עינים לבב ילכו בחלקה של מפלגה אחת יותר מפקידים מאשר מפקידים ממונים. אם לא תחתמו על מינוי האיש שלנו נכשיל את מינוי האיש שלכם. מלישקאים ממונים לעסקים בהענקת חפיקי מפתח כדי שיבטיחו בתמורה את המשך הקריירה המולטיית שלהם. בסחרמכר הזה לא תמיד מקפידים על האיכות של בעלי המקומים. אבל זה כבר נושא לחקירה נפרדת.

יוסון גבלי, מנכ"ל חטיבת המזון של קונצרן "כור", חגג השבוע את נקמתו המתוקה מ"סחור" בצמת ממל השוקולד המתחרה של "עלית". האיש שהקים מאפיס את החטיבה, ממש חזית מעט את תחומה גם להעשייה המתוקה, אלא ש"עלית" חתף לו את החודמנות חתת לאמו. גבלי הוא אדם מסקרן בזכות עברו המיסטורי כראש אמ"ן לשעבר, "הקצין הבכיר" שמאחורי מישת "העסק הבכיש" של 1954. יעל מ"מלמד שחלכה אליו, החליטה לחזק אותו על הפרשה. היא צעירה שלא חוותה את רעידת האדמה הזאת על בשרה. הוא חזר לתפקיד בקריירה השניה שלו, המוצלחת יותר, אבל יעל לאחזה ממני שגיבלי כמעט לא חתף את עצמו בעינו העסק החזא. תמיד היה חוזר ואומר שפעם יכתוב ספר ושם ירחיב את התיכור. אל מה שחשבים לומר לה אפשר להתייחס כמו להקדמה של חספר שטרם נכתב.

חשבת חשתי יעקב בריסרא. כתבה
מערס 24-26. צילום: שמואל רחמני.

- 6 שוק המיונים, קונוים בלבד
מאת אביבה מן ועמוס לבב
- 10 הקצין הבכיר
מאת יעל מ"מלמד
- 14 הי מירון
מאת אבי מורגנשטרן
- 18 נקבר בחופית
מאת תלמה אדמון
- 24 מתאום לבד בעולם
מאת אבי רז
- 28 שטח מרטי: דבורה עומר
מאת נורית ברצקי
- 34 הסיכוי קבור באדמה
מאת יצחק בן-חורין
- 37 לאכול בחוץ
מאת מאיר
- 38 תשבץ
מאת יהודית חנוך
- 41 שימושים
מאת מאיר עוזיאל
- 42 חיים ואוהבים
מאת תמר אבידור
- 43 משהואו
מאת יגאל לב
- 43 הורוסקופ
מערב למי 35 שנה
בעריכת גבריאל שטרסמן

צווחק מי שצווחק ראשו

למי שצווחק את מכבי האש, למת שלא תגדנדי לו קצתו אז הוא יורד משם אחרישתיים.

התרומה של מוכנה, אדוני. השאלה היא האם גם חשכו-הבנק שלך מוכן...

אוי, איך, כמה שאונה בצרות... היא יצאה עם מחר חדש שיש לו מכונית שגם נוסעתו

לא יודע למר מה אני עושה את זה. זה מושט היה רשום לי ביומן לחיות.

וראי שאני רוצה נישואים מאושרים. אבל תראה מה עומד בדרכי

מאריך בעני, מיושן ושמרני - בדיוק אתו

שוק המיניום, קונים בלבד!

המיניום הפוליטיים אוכלים את המנגנון הציבורי והמצא בסכנה. ההתדיינויות המשפטיות המגיעות למחלקה לענייני עבודה בפרקליטות המדינה בנושאים אלה הן הסימפטום למחלה.

החלטה לקבל את שר האגריה ואת שר האוצר כאחראים יחדיו לענייני החברה. הוא נימק את הצעתו בפירוש, ובין השאר הדיח כי משרדו מתקצב את החברה שאינה מקבלת הקצבה כלשהי ממשרד המסחר והתעשייה. השר אריאל שרון הגיש מכתב התנגדות "מנומק" להצעת שולי. הגני מתנגד להצעת שר האגריה והתעשייה, נאמר במכתב.

צבה של החברה לחקר ימים ואגמים" טוב יחסית למצבה של חברת "ערים", חברה המפתחת קרקעות לבנייה שרשם החברות החל נכרה בליכוי מחקרה. גם לחברה זו שלושה "אבות" (שרי השיכון, החקלאות והאוצר). עיר פנתה ארקוס ממסל בחברות הציבוריות בלשכת רשם החברות. כשהגיע למסקנה שסכסוך בין דוד לוי, שר השיכון ואריה חנקין, שר החקלאות, משתק את החברה, הוא שלח לפני כחודשים ותרמה לרשות החברות הממשלתיות. מאז רב לא קרה.

מלשכת רשם החברות נמסר לנו שאם לא ימצא פתרון מיד, יפנה הרשם ליועץ המשפטי לממשלה ויבקש לנקוט בהליכים נגד חברת "ערים". גם מנהל המחלקה לענייני עבודה בפרקליטות המדינה, עיר אלי כרסוביץ, רואה את סממני התופעה ערמים על שולחנו יום יום. אני רואה את זה בשומרה רבה, אומר כרסוביץ, המיניום הפוליטיים אוכלים את המנגנון הציבורי והמצא בסכנה. ההתדיינויות המשפטיות המגיעות אלי בנושאים אלה הן הסימפטום למחלה.

רבו לוי היה יו"ר ועד העובדים בראש. היום הוא משנה למנהל משרד התקשורת (מיניו של מרדכי צמורי שאמנעו רובינשטיין לא ביטל). למיכין היה יו"ר מועצת המנהלים של חברת "ערים". משהו מכיר במדינה הזאת חברה או משרד שאינם פוליטיים, הוא שואל. בראי שבווא לי על החברה שנסקסו של דבר תחרדות ותלך. הם לא יכולים לעבוד בלי דירקטורים.

יאר סרוסי מאגף התקציבים באוצר הוא פליט אחרון מהדירקטוריון של חברת "ערים". יום אחד שפתי לב לכך שנשאורתי הדירקטור האחרון במועצת המנהלים, שלמעשה חיתה גוף משותק ולא היה מה לעשות. כה יותר, או התפטרתי. עכשיו החברה ממשיכה לעבוד בלי מועצת מנהלים.

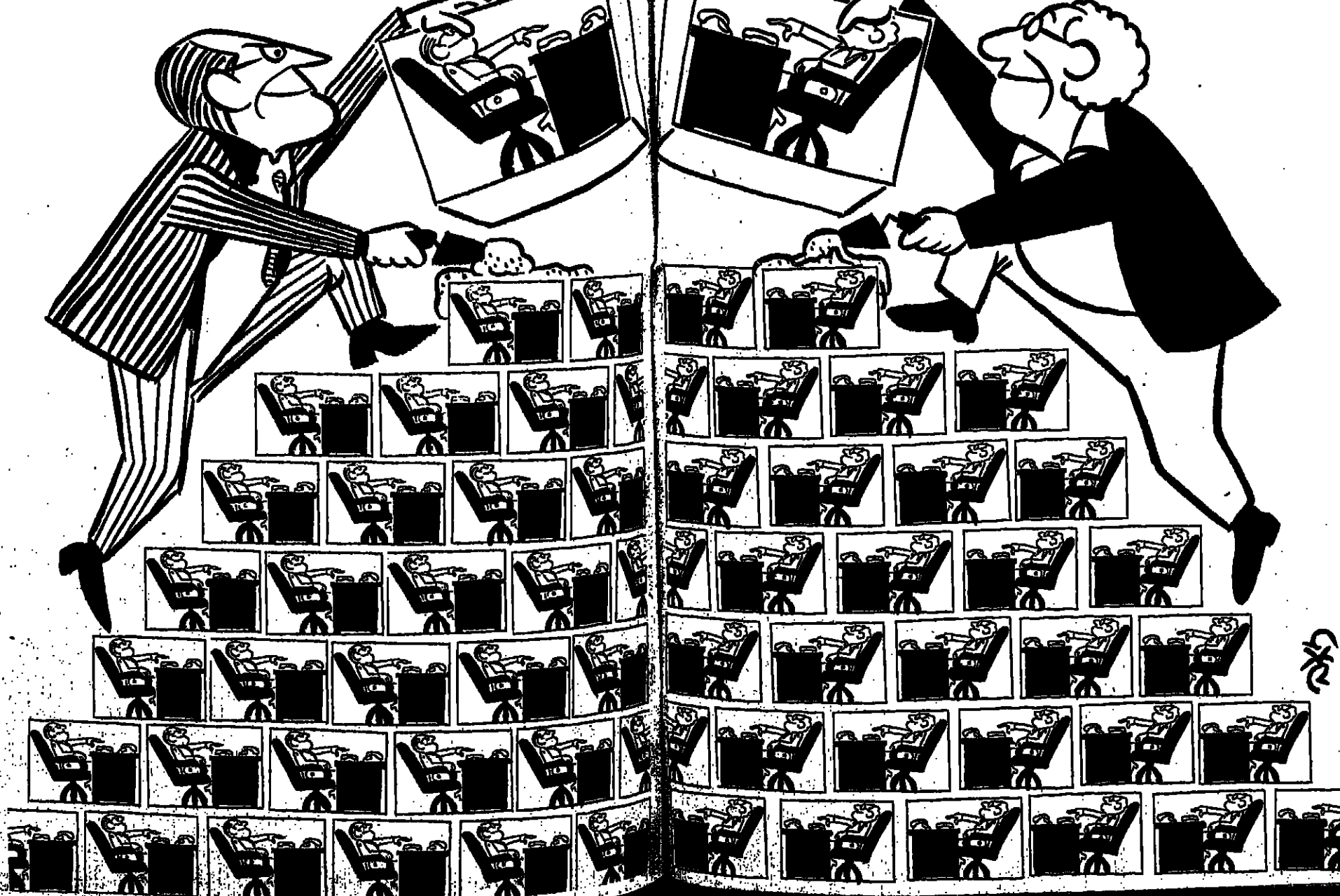
משה עיןמור (סניה), מנהל "ערים", גא מאור בחברה ובחילונייה. החברה היום היא במצב הכלכלי המוב ביותר, הוא אומר. התגלמות האידאל של חברה ממשלתית. אבל איראפטר לנהל חברה באופן גורמלי בלי מועצת מנהלים. יש הליכים פרוצדורליים שאיראפטר לנהל מעליהם. יש מה תקלה נוראה. משה עיןמור מספר שלא מבין מה אליו בחור וביקש מ"ערים" עזרה אישית, מליה ורחא אוח. הצעיר אמר לו: "תודה, אני עזר אליה הדירקטור שלי". היום, כך אני שומע, הוא ברישמת המועצות לדירקטוריון. ואב רשואה מנהל את רשות החברות (המשרד בעמוד הבא).

7: מנהלים

המה פועלת היום באופן בלתי-חוקי. מודעי אמר אין בזה כל הכנסה פרט לכאבדאש. והשוכה יטלה להיות רק אחת. עמדות כוח פוליטיות, ריבן אפשר להאריך את כוחם של אלה ששלחו את הדירקטורים החדשים לבסאותיהם. זהו מכשיר חברתי-פוליטי להעלות את רוד לוי לראשות הממשלה, אמר וי סר, המשנה החדש למנהל "עמירד", מינו מי של רוד לוי. בקיצור: זהו שוק של מאות גזבים עם דנטו כח וזיקרה.

חת הדוגמאות האבסורדיות להרסנות השיטה היא חברה קטנה העוסקת בעיקר בחקירה - "חברה לחקר ימים ואגמים". פעילותה נפגעה והיא איבדה מרה וחדשים ארוכים ללא מועצת מנהלים משום שרשק הא מחקר מדעי. בשיטה "למעריב" יוחאי סר, שמוני לא וחדש, מכנה את המצב "בזיון מחדש". ולשיטה הוא קורא "אסון לאומי".

המדינה, הלא היא שר האוצר, השלושה אינם מצליחים להגיע לרשימת מועמדים מוסכמים. שר האגריה והתעשייה, משה שולי, שבע מי

אנשים רוצים להשתתף לקליקה הזאת, הרי לכאורה אין בזה כל הכנסה פרט לכאבדאש. והשוכה יטלה להיות רק אחת. עמדות כוח פוליטיות, ריבן אפשר להאריך את כוחם של אלה ששלחו את הדירקטורים החדשים לבסאותיהם. זהו מכשיר חברתי-פוליטי להעלות את רוד לוי לראשות הממשלה, אמר וי סר, המשנה החדש למנהל "עמירד", מינו מי של רוד לוי. בקיצור: זהו שוק של מאות גזבים עם דנטו כח וזיקרה.

חת הדוגמאות האבסורדיות להרסנות השיטה היא חברה קטנה העוסקת בעיקר בחקירה - "חברה לחקר ימים ואגמים". פעילותה נפגעה והיא איבדה מרה וחדשים ארוכים ללא מועצת מנהלים משום שרשק הא מחקר מדעי. בשיטה "למעריב" יוחאי סר, שמוני לא וחדש, מכנה את המצב "בזיון מחדש". ולשיטה הוא קורא "אסון לאומי".

המדינה, הלא היא שר האוצר, השלושה אינם מצליחים להגיע לרשימת מועמדים מוסכמים. שר האגריה והתעשייה, משה שולי, שבע מי

240 איש. צא וחשב מאין שאב מודעי את כוחו במרכז הליברלים. החברות הממשלתיות הן הניזונות העיקריות משיטת "תמוס כפי יכולתך" של שתי המפלגות הנהוגות בהן כאילו היו החברות הממשלתיות שלהן. "כימיקלים לישראל" היא רוגמה בוטה לכך. חברה ממשלתית בעלת עוצמה כלכלית אדירה, הכוונה מיניסטרילית למשרד המסחר והתעשייה. כשפג תוקף המינויים של דירקטורים במועצת המנהלים של כ"ל וחברות הבת שלה, מונז לתפקיד דירקטורים חדשים, כולם מינויים פוליטיים של שרון, אומר אחר הדירקטורים המרכזי להודעה.

ככר בכ"ל מוסיף: אם אלה האנשים המוצלחים שיש לשרון, זה עצוב מאוד. אנתנו לא השתכנענו שהם מתאימים לתפקיד. ראו מי עזב את מועצת המנהלים שלנו ומי בא במקומם. עובד פרופסורים, מדענים ואנשי תעשייה, ובכנס אנשים חסרי כל כשרון ויכולת. היום תמונת המצב היא פתטית.

היקף ההכנסות של 2000 החברות הממשלתיות, הסתכם ב-1985 ב-5.4 מיליארד שקלים. הן מעסיקות 71 אלף עובדים. לכל חברה יש בממוצע כ-15 דירקטורים, רובם ללא שכר. הקורא עשוי לשאול את עצמו מה יש בהן, במשרדות הדירקטורים הללו, ללא שכר, שהוא כל כך אטרקטיבי, מרוע כל כך והרבה

השותפים לממשלת האחדות דואגים לשבץ את אנשי שלומם בתפקידי מפתח במנגנון הממלכתי. לכל תפקיד יש עשרות קופצים. על כישורים מקצועיים לא מדברים. המערך והליכוד מנהלים סחר מכר במועצות המנהלים של חברות ממשלתיות, תאגידים, רשויות ומשרדי ממשלה כאילו היתה זו אחוזתם הפרטית. התהליך כבר גרם לשיתוק בכמה חברות. אחת כמעט נמחקה, שניה פועלת באופן בלתי-חוקי, ובכמה משרדים יש מסע הפחדות והלשונות הגורמים לאובדן מוטיבציה ולדכדוך.

מאת אביבה מז ועמוס לבב

הלקים את האחרון. המשרד הליכוד עורכים סחר מכר במועצות המנהלים של חברות ממשלתיות. תאגידים, רשויות ומשרדי ממשלה כאילו היתה זו אחוזתם הפרטית. תהליך "מערב" מעלה כי פעילותן של כמה חברות שותקה בגלל שבעלי הכול, המערך והליכוד, עיני לא הגיעו להסכמה על הרכב מועצות המנהלים שלהן. לגבי חברה אחת לפחות החל רשם החברות בליכוי מחקרה. חברה אחת שחלה רשם בלתי-חוקי, ללא מועצת מנהלים. שרות התעסקות משותק ובשוק העבודה שוררת כמעט אנרכיה. בכמה משרדי ממשלה יש מסע הפחדות, הלשונות, אובדן מוטיבציה ואווירת רכדור.

בהסכם הקואליציוני ראנו השותפים לחלוקת "העוגה". כתוב שם: "מוסכם כי תורה החברות כדי להביא לייצוג הולם של שני הצדדים בכל הגופים ליושבי ראש וחברי מועצות מנהלים של חברות ממשלתיות". מלות המפתח הן: "החברות", "הייצוג", "הולם של שני הצדדים". כישורים מקצועיים - לא מוזכרים.

מכונים את ועידת "הרות" הבאה. 800 צירים מתוך 2085 צירי הוועידה כבר מסודרים בגזבים שהוענקו להם בעיקר ע"י השרים אריאל שרון ודוד לוי. שיטת המינויים הפוליטיים שממא" הציאה עליה פוטנס וח"כ מיכה חריש מן המערך: "אנתנו לא רוצים לתווך לשיטת ספיד והמטכאים הפוליטיים, זו תקופה שאין מה להתגאות בה", שוכללה לדרגה גבוהה של צניעות ע"י הליכוד, והגיעה לשיא הרסנותה בתקופת ממשלת האחדות הראשונה.

כרי הפעולה של המינויים הפוליטיים הם השורות הממשלתי עצמו, חברות ממשלתיות (כימיקלים לישראל, חברת החשמל, תאגידים ורשויות ע"פ תוק והמועצה לצרכנות, מפעל תיס). המפלגות לישראל עברו תהליך של שינוי, מסכרי ירון רן, עוזר שר האגריה, "מעין דמוקרטיזציה מניפולטיבית, חבר המרכז בוחרים את מועמדיהם לבחש, ולכן תלותם של הבחור והשר בחברי המרכז - גבוהה".

רן מספר כי השר של, משה שולי, מצא בחברות הקשורות במשרד האגריה מועצות מנהלים על מנת להיכבדים. פרי מאמציו של שרומם בתפקיד, יצחק מרדכי: למשרד האגריה קשורות כ-16 חברות ובהן לפחות 160 דירקטורים. חבר המרכז בליברלים מניס

6: מנהלים

אילן סלומון משלם 10 ש"ח ליום והעסק שלו פורח!

את חברת הגינון שלו מנהל אילן סלומון מן הקטנטן או מגיעת ניו שהוא מטפל בה. יש לו משרד, כמובן, אבל חלק ניכר מיום העבודה הארוך שלו (6 בבוקר עד 10 בלילה) הוא מבלה בילויים מאתר גינה אחד לשני.

בחדשים האחרונים רוב התקשורת בינו לבין לקוחותיו מתבצעת מחוץ למשרד. חסרה אדמת חמרה צריך להעביר שתיים-שלושה שעות לטעי בהשקיה אצל כל בעיה. אילן סלומון יכול לטפל בזה בקלות, גם אם הוא בודק צמחים בכפר סבא, או בדרך מנס' ציונה לרמת גן. כל זה בזכות "הפלא פון".

"קניתי פלא פון לפני 6 חודשים, ומאז העסק הכפיל את עצמו" מספר אילן סלומון. "לקוחות אין שום קושי להשיג אותי, הם מחייגים למס' הפלא פון האיש שלי 05022200 ואני מסוגל למצוא פתרונות לכל דרישה תוך כ"י עבודה באתר, או כשאני על הקטנטן. כאשר אני רוכב חוצה בזהירות, חונה בצד הכביש, עולה לפונים אלי ואח"כ ממשיך בנסיעה."

כל הסיפור עולה ל" 10 ש"ח ליום" (לא כולל את חידוד המכשיר).

מטורולה חדישא
החברה הישראלית לתקשורת בע"מ.
החשדות סלולרית בע"מ
קדמיצקי 16 תל-אביב
טל. 03388307
חיפה - טל. 047250923
ירושלים - טל. 02716346

בואו לנסות את ה"פלא פון" ללא התחייבות.

פלא פון = פלא פון

טלפון מהפכני ניד בחיוג ישיר

דיוקנו של מיני פוליטי

קצת קשה לשרטט את דיוקנו של מיני פוליטי, יש שני סוגים עיקריים של מיני פוליטיים. ראשי סניפים, בדורבכל של עיריות ויחידות ושכונות מוקד. המבטיחים לשר כי מאחוריהם נייסות של אלמים, ומצד שני צעירים מלוקקים שצמחו בקמפוסים כראשי הסתדרות והתאחדות הסטודנטים.

צחי חגבי (כנה של גאולה כהן) הוא ראש לשכתו של יצחק שמיר. על הקיר במשרדו החדש במשרד ראש הממשלה שלוש תמונות: דובינסקי, יאיר והאודרט המפורסמת של ימית, שבה החבצו ובה התפרסם. אבל את דרכו החל במסלול הקבוע, ו"ר התאחדות הסטודנטים. אחריכן היה מנהל מטה החסברה של הליכוד, עוזרו של חשד חיים קורנר, ועכשיו, בגיל שלושים, הוא יושב במשרד ראש הממשלה.

הצמיחה בקמפוסים אינטנסיביות, ומיד אחת זוכה לתורה תשעורית. הוא מסביר, ואם אתה ב"מלז ישנה איוו שביח סטודנטים, ואז הורסות רב".

לצחי היה מל. הוא ניהל מאבק נגד תומכי אש"ף בקמפוסים.

"מערבי", מה דעתך על מה שקורה היום עם המינויים הפוליטיים?"

חגבי: "יש לזה שני צדדים. עם צד אחד אני מודרת, מחשני אני סולד. אני מודרת עם התביעה חצודקת של חברים מחשורה לתת להם הודמנות שווה בחלוקת המפקדים שלא

דמי קורן. בואו בעוד כמה חודשים

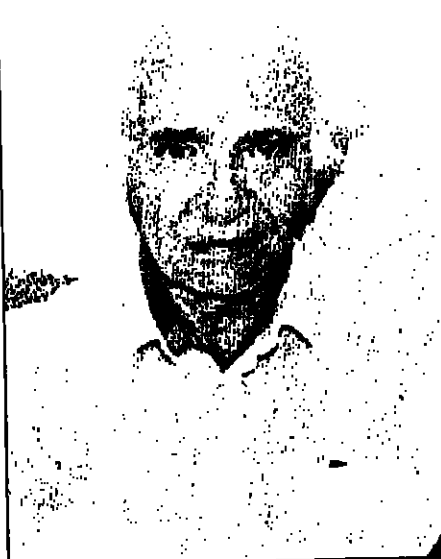
צחי חגבי. אני לא מתכוונת

נדרים. השר עשה כל מיני תרגילים כדי לפצל את כוחו. זה השפיע על האיש באופן קשה. הוא היה מרוכז, דרגים במחשבות, חש קלמן".

ל המצב בשירות התעסוקה אומר ולמן חן. העובדים כבר לא ממושמעים. המוסריות שלהם נפגעה. הם מחנפים למי שהם חושבים שצמחו להיות חסות הבא. המערכת נשברה. נתקרת האמון בנהלה המערכת משתקת.

משה קצב, שר צעיר וסימפטי, נמנע מאוד מהביקורת הציבורית על מינויי הפוליטיים. בסתר, בחלוקת האחריות, הוא מאשים את דק את המשרד. הם נהגו כך כל חומן שהיו בשלטון. כוחם בציבור - 30% בין עובדי המדינה - כוחם 70% היה ההכרח ולמה מתעלמים ממה שהמשרד עושה היום? ראו את מינוי פרס ושל. המשרד לא השתנה. שר העבודה הדרושה מרגיש כי הוא בהחלט מאמץ שלתפקידים בדרגים המקצועיים צריכים להיבחר אנשי המקצוע השוכנים ב"תור" הוא מכיר בתרגשות: "לא מנעתי במסגרת של איש מסיבות פוליטיות. אי לי אם הייתי עושה זאת" (המשך בעמוד 32)

ראו מי עזב את מועצת המנהלים של כימיקלים לישראל ומי בא במקומו. עזבו פרופסורים, מדענים ואנשי תעשייה, וכוסו אנשים חסרי כשרון ויכולת. עזבו מאד אם אליה האנשים המוצלחים שיש לשרון.

זלמן חן: מה משחקים בבני-אדם?

(המשך מתעמקת הקודם)
המשלחת. איש המפלגה הליברלית. מינוי של מורע. אני לא איהר גלובל, מעיד על עצמו רמאה, לא חישתי עבודה. עובתי טקס פרטי משגשג. זה נכון שמורע מנה אותי ואני רוצה להצליח, אבל זה לא אומר שאני שול.

שות החברות הממשלתיות שייכת למשרד האוצר. היא גוף-על שתפקידו לאשר את המינויים במועצות המנהלים של החברות הממשלתיות. זהו גוף ללא שיניים. חבר במועצת מנהלים של חברה מתמנה ע"י שני שרים. השר הממונה ישירות על החברה, ושר האוצר - לאחר התייעצות עם השרות. זה לא אומר שצריכים לקבל את המלצות של השרות, אומר רמאה. הם יכולים למנות את הדיקטטור גם בלי להתייעץ איתו, ועדיין עמרו בתנאי החוק.

מכאן שאם שני השרים מסכימים ביניהם לגבי מינוי נתון, בעיקר אם הם מאותו מחנה פוליטי, קרוב לרואי שלאוב רמאה לא תהיה עבודה. ומה קורה אם הם לא מאותו מחנה פוליטי ואין ביניהם הסכמה לגבי המינוי הנדרש? מקמימים את המינוי, וגם אז לאוב רמאה אין עבודה.

ואב רמאה, מה קורה ב"שישי" וב"חברת לחק" ומים ואנשים?"

הכל נכון, אבל לא בגללנו. חברת "ערים" וו דוגמה רדינה שלוש שרים צריכים לאשר מינוי של ריקסטר. שר השיכון, שר החקלאות ושר האוצר. כאן יש מלחמה בין נחמקין ובין דוד לוי לגבי מינוי מועצת המנהלים, והעסק משותק. התרענו על כך מספר פעמים, אבל אנוני לא יכולים לעשות כלום.

תהליך אישור הדיקטטוריון נעשה בהתכתבות. את כשירותו של האיש לתפקיד בורקים ארבעה אנשים ברשות. לומדים עליו מתוך טקסטים. רק אם מתעורר ספק מומינים אותו לדאון.

חוק לא אושר מינויים פוליטיים, אומר רמאה, השרות בורקת שלא יהיה ניגוד אינטרסים בין עבודתו של המועצת לבין התפקיד שהוא צריך למלא בדיקטטוריון. כל היתר לא מעניין אותנו.

ולמן חן הוא "שר עבודה". 36 שנים עבר במשרד

הנה ציין הבכיר

בנימין גיבלי. ריגול בטעם שוקולד מריר

הנה ציין הבכיר

ראש אמ"ן לשעבר מדבר על פרשת "העסק הביש". היא עדיין חודרת אותו. האיש היה מעריף שנתמקד בקריירה השניה שלו, של תעשיין מצליח שהקים מאפס את ישת המזון של "כור", והונד עשו את מפעל המתקנים החדש. המתחרה ונקמתו המוקד ב"עלית". גם כאן, לא כולם מפרגנים לו.

מאת יעל פרימלמור צילומים: שמואל רחמני

אזורים עליך שאתה אדם קטן, רחוק כח ועצמה, שאתה חסר-אונים וצנוע. אתה שואב שובל ייצא ממנו ויחזור אליו. בנימין גיבלי, 66, כל מה שאמר רים עלי גבון. מה רק בזה אני באמת אוהב כח, עוצמת חושבה לי מאור. אני אדם בטוח בעצמו, שידע להכיר בכישוריו וביכולתו, ואפשר לומר שאני צנוע. אני לא מכין מה לא טוב בזה.

ואומרים עליך גם אדם בעל קסא אישי גור, שר בה לבבות, כארימטי. אנשים מוכנים ללכת אחריו כאש ובמים.

אני מקוה שגם זה נכון. בנימין גיבלי, 66, מנכ"ל כור מזון, האיש בעל הסיגר, ראש אמ"ן לשעבר, "הקצין הבכיר" שמאחורי "העסק הביש" מלפני שלושים שנה או שאוהבים אותו, או ש-א-אפשר לסבול אותו. אבל גם אלה שאינם אוהבים אותו אומרים: אשף פינגס, תעשיין בחסר עליון, האיש שעשה בכור-מזון את הבלתי-אפשרי כמעט לפני 15 שנה הקים את החברה הזו עם מפעל אחד גוטה למות - "שמן", אליו התפוצו שכיב-רמיע כמו מפעל התמזקים "הן קריטי", גם הוא נאבק על

הישרדותו. היום זה סיפור של עשרים וחמישה מפעלים שמיצרים ומשווקים כ-320 מיליון דולר, 40 מיליון לייצוא. רק חלק מן המוצרים אפשר לייחס לאהבת-הבית של האיש. כל השאר שייך ליכולת הניהול שלו. את הבטחון העצמי האירי הוא הביא אתו "כילטאיר". כל מפעל כושל שרכש במסגרת "כור-מזון" והצליח תוך מספר שנים לשקמו ולהפוך אותו לסיפור הצלחה כלכלי, חזק את שדה טבע בו היטב עוד קודם לכן. דירה בתחילת רחוב אבן-גבירול בתל-אביב. שטחים חומים, קרעץ, קירות חשופים לחלוטין. משרדי "כור-מזון". פינת-ישיבה ועירה עם כורסאות מסקאי שחור, שתי מכוניות בקשי משתלשות על רום סלמונים, אנשים נכנסים ויוצאים בחיפזון, תיקים מועברים מיד ליד. משרדו של המנכ"ל כולל שולחן משרדי גדול, כסא מנהלים ושני כסאות נוספים צמודים לשולחן. זה הכל. אין ארון, אין ספר, לא תמונה, לא עציץ. השולחן מסודר מדי, כאילו לא נגעו בו חודשים. כשנכבלי עם לוחץ את הד, מתברר שהוא ענק. מטר וחשעים, רזה, שיבה כלה. הסיגר חצוי הנצחית התקוע לו בפה. חמיר הוא אפוף ענני-עשן. אחי מלחמת ששת-הימים, כאשר קיבל על עצמו את ניהול "שמן" (והדברים עוד יוספרו), נפגש לשיתות היכרות עם הטרברים. כשחם פרק השאלות והתשובות, אמר גיבלי: אנחנו חלבים לעבוד מה יחד ולחקים מפעל לתפארת. הכל נעשה יחד, אבל חשוב לזכור שלכל אחד מאתנו יש סיבה קטנה אישית, שחייבת להישאר רק שלו. אנלי זה עניין הציגים. אני מעשן אחם מאז ומעולם, ואני מבקש שאיש לא יעיר לי עליך. לפני עשרים שנה, במפעל של התסודרות, לא לקחו כמובן-מאליו וכתו של מנהל לעשן סיגרים. אחי הכל יש לזה ריח של קפסילים, והוא גם בלי זה נראה כמו מנהל-קפסילים של תאגיד אמריקני גדול.

ב-1961, גיבלי, 41, פרש גיבלי מן הצבא והחל בקריירה שניה, זו של תעשיין פרש, או הורח פרשת, אבל עשיתי זאת מפני שלא היו לי אפשרויות קידום בצבא. הדרך הייתה חסומה בפני. ולא רק בצבא. אני וחייתי עם חשבה שדרכה תפקידים חסומים בפני בגלל אותה פרשה. אותה פרשת "העסק-הביש". רעידת אדמה שתחילתה ב-1954 וחזרה הפוליטיים לא פסק במשך תריסר שנים. שר במחוז וראשי ממשלות והתפזרו, הבגנת תפורה קדם ומנה ונערים בחירות ורשות לפני 25 שנה הכל בגללה. וכל זה עקב לכידתה של רשת ריגול ישראלית במצרים - מבוססת כולה על יהודים מקסימים - שונים מחבריה וצבא ודורג והשאר נדונו לעונשי מאסר. איזכים ושוחזרו רק בעקבות מלחמת ששת הימים. חרשת קיבלה. הורחא לחלל למיתקנים בריטיים ואמריקניים בקהיר. ובאלכסנדריה, במסגרת לעזור את דעת הקהל במערב נגד כוונה בריטניה לפנות את תעלת סואץ, ולהעביר את נתיבי-השיט הבינלאומי לידו. של נשיא מצרים נמאל עבר ארגון. פרשת. אומנם התפעלת עלי-דאי אגף המודיעין של גדול כראש עמך או אלים בנימין גיבלי, המפעיל הישר של תשת התעלה כולה והנה וצבאית ושלומאליה. מאסר חברי חרשת - כמו גם המבצע כולו (המפורד בעמוד הבא)

העסק הביש

גיבלי, האיש עם הסיגר, מוח רק בזה לחיות. גיבליסט

ראסה: גיבלי חשב שאנחנו כועסים עליו ופחד לגשת אליו

דובר דאסה. אחד מחברי רשת הריגול שנחשפה במצרים, אומר כי לפני שנאסרו לא נגש עם מפעיל חרשת בנימין גיבלי ואף לא הכיר אותו. גם כאשר חזר לאחרי חשיפתו לא חזר לפי מלת במשך תקופה ארוכה. "חיי גורמים שמנינו מאתנו מנישה עם גיבלי", מספר דאסה. "נגשנו אז עם כל מיני גורמים. שהיו קשורים לעסק-הביש, חוץ מאשר עם גיבלי ועם 'האדם השלישי', בטח שריגלו להיגוש עם גיבלי, רק לא ידענו בדיוק ממי לבקש. ואין לבקש. אבל איכשהו, במשך שנים, היינו רואים אותו בפגישות שמאין עמית קר. ביום העצמאות, הוא היה מטופף שם עם אשתו, ואנחנו לא דיברנו אתו מלה. הוא חשב שאנחנו כועסים עליו, והוא לא נגש אליה. ואנחנו לא תענו לגשת אליו. עד שיום אחד, באותה המסיבות האלה, באה אלי אשתו ואמרה שלגיבלי מרא כואם שאנחנו לא מדברים אתו, ושאלה אם היית מוכן להיגוש אתו. אמרתי: שאין לי שום טענות אליו, ושמצידו בסדר להיגוש. מאותו פרק רק אמרנו, שלום, ואחרי-כך חזרנו אותו אלי הביתה. חלומתי גם את החברים שלי. מחרשת, וישבנו ושאלנו אותו שאלות. אמנם לא קיבלנו תשובות מספקות על השאלות. אבל בכל זאת היימש חיו, חשד. והוא אמר לאכול לואלד. שום דבר בעיני חור".

הפנינו את ראש הנמשלה ראו משה שרת. משרת
הבטחון התבקשה להביא בי נתן את ההוראה. שו
הבטחון פנוס לבחן התנער מאחוריו וסעק: "לא אני
הורית לגבילי להפעיל את הרשות. הוא עשה את
עלידת עצמו, מבלי לרווח לי עליה". גבילי הניב
לבחן נתן לי את ההוראה להפעיל את הרשות, בשויה
סודית, בארבע עינינו. אין מסמכים כתובים, כל
ההוראות הן בעלפה.

נאמן יביל עמנו הרה מתקדוש בראש
אלו, עבר ליהודי נטפ מקדש
הבונן, ובראש נטפ נאמן בלונדון,
פיקדים עכשיו זה עשנים עליו.
קדמו נחם ורה פרשט מהבא, מא
ועד היום לא ירר בשכילי "פרשה",
מסר בלונדון לא גיטוס, לילכל לרד על העבר,
אי דבר על העתיד. אי אחד, הוא אמר, יחשוב
הנשא, בראת אי השפס בלונדון. הוא חייב את זה
שנחשו, לבנות, השפס בלונדון, שחבריו אייל לא
על שדור בירע (או מה) ועל מלחמת העצמאות
עם ישראל.

ביהמ"ל. אני נתתי את ההודאה לחברי הרשת
שלי לפעול כבני משרות ארגוניים, אבל זאת לא
היתה כל ידע וידע שלי. הנהגתי שחברות, ו
על ואת הבעיה, אני תמךי אחרת, מבלי שחברות, ו
ור את הבעיה, שאני רואה שחברותי יושבת לפעול,
ששני ידעתי אחראי עליה. השאלה המהותית היא
לן את ההודאה. לא נתן את ההודאה של הבעיה
למון, בשניה שנכחו בה רק הוא ואני, ושאי לה
תיעוד כתב".

א"ר אמשר: להוכיח קיומה של פנימה בזה?

[illegible][illegible]

נמנה אבננו לא יכילם להסכים להו'.
הוא יאמר כי ליהוה עץ ראש הממשלה שיה
שרת הנהגותיה?
נמשותא אולי מן ענין לשיחה, עץ שער אחר
שחפרה והתפוצצה ואל שאלו או שאלה שערות
המפרה אותי' והא' אני כהן העדות' והא' כהן
ההיה ואל אמר לי' אני חושב שצריך להוסיף
מפוקד' צנינו לו שיה לא מקובל עליו ושהוא לא
הענין של ואל אולי שיה לא להיות אחר ה' והבטלי
נוסתר לעשות את' הדתית על שאלו כל כונה
להתפטר משרותי מן הערביה בעת' הרוחנית עליו למי
לדבט' למי' והע' שיה ואל חושב שצריך למשה
הדתי על שאל מקובלת עליו הדרשית מן המלכה
ואת אשר יחשבו ליתקן בעד שיהיו אחר יצחק
בעבר ירין ו' משה ירין ו' ח' גלן עזיק
כיתור, משה ירין ו' אורכה אחר ירין ו' את אס
שיח' למישה אחר ירין ו' את חושב שיה לא לכן
א' מעטת. וא' שיה אחר ירין ו' את שיה אחר
אחרון הדברים שאסתר למי עליו ו' שהא' אחר

[illegible]

ע שנים ניהל לאפרים אילון את מפעל המבולות, ועד היום הוא אומר, היה זה ב"הדפסר ביתר עברו עברו לניהול עסקים. שם נעשיתו עשירי". אבל זהו, הוא רוצה רוח אחר. בנתיב אילון הוא אדם שאפתן, רוצה עוצמה, וקטן כוח, צריך דברים גדולים. הערכת המצב עשולה עצמה הביאה למסקנה שתחום התעשייה היבטית הוא בנתיב הפחות רב רווח. חישש. הוא החל לתפוס ענייני תעשייה כדור אחריו כל יומו.

ואז, ב-1967, היה מאסר דילי, מוכיח חברת שוברים בתום ימים, והעניע לילון את "שטן" חברת מולד. השטן הוא להבניש ואש בהיבט למישהי חזרה להאזנה? אלא שזהו, כל שחייב את גורל החברה, כן נוצר בו הרצון לכת את העסק, שוב היה לו להחזיק להחזיק עסקים, ואילו גם הוא כבר את החשבתה חברתה עובדים, יכולה להביא, כמופליסר, את

בימים גיבולי: "שטויות. מעולם לא שרדו יחסי איבה ביני לבין מרד משגיבין, אלא להפך. ההתחלה הדרגתית מפעל במתמקם נעצרה בשביל אחד ויחיד - שיקול צדקה. יש מקום להקמת מפעל כזה, זה חשוב לכורמיון להכנס גם ללולים ומתקנים. מוברחים לא הזמן להירצח את העסק הזה ומתקנים. אסור לעמוד במקום. זה נכון שחשבות גדולה כזה התנגדות להקמת מפעל כזה. חששות מתחזות עם

ב' בל'ך גרול כמו עלי'ת. א'י לא נבול מרבר'ם
לה'.

נעוד מסר חורש'ם ירוש' בנימ' גיב'ל' מתפד'ר
נב'ל' ב'ל' מו'ן. מסבג'ת ר'ארג'ו'ן שוע'ר ע'תה
נ'צ'ן מ'ל'א' לא מקט'ו'ן ש'ר א'ש'י'ם ו'א'י' ש'לו'ת.
נ'ש'ר י'תח'ל'ק' ל'ש'ן מ'ר'כ'ו'ת נ'פ'ד'ר'ת. נ'ש'ב'ל'י'ת.
ר'אג'ו'ן. מ'ש'ר ל'ש'ן כ'י'ש'ב'א'ר' לא' א'ת'ח' מ'ש'לו'ש
ל'ו. א'ב'ל' א'ש'י'ם ו'א'י' פ'ע'ל'י'ג'א'ר' ל'י'ל'ו -
ל'כ'ו'ר' א'מ'ר'י'ם ב'ו'ן, ה'ג'י'ל' לא' ר'ק. מ'ג'ו'ל' ב'י'ר' -
ב'י'ל' א'ת' ה'ר'ג'ו'ת' ה'מ'ו'כ'ד'ת' ל'ש' מ'ג'ו'ל' א'ש'י'ם פ'ע'ל'י'ג'א'ר'
ה'פ'ד'ו'ת' ל'ו'ן ש'ר ש'א'ש'י'ם נ'ג'ו'ר'ל'י'ס, ש'ל'א' נ'ת'ן
נ'ת'ל' א'ת'ר' כ'ו'ר' ה'י'ת'ב'ג'ל' ב'מ'כ'ל'ת' ל'ו'ן, א'ב'ל' ל'ו'ן ס'וד
ל'ח'ו'ן. מ'ש'ר ב'י'מ'ד' ש'ל' א'ת'ח' א'ל' ל'ו'ת א'ת' ה'ר'א
ש'י' ש'י' ל' ש'ל'י'ס מ'ל'א' ל'ע' ה'ת'מ'ר'ו'ת. ל'ו'ן א'ת' ה'ר'א
ל'ח'ו'ת ע'ס' ג'י'ב'ל' א'ב'ל' א'י'ל'מ'ל'א' ר'ש'ו'ן ה'ת' ח'וק
כ'י' א'ת' א'מ'א'ן ש'ב'צ'ו'ת מ'ר'ש'ו'ן ה'ת'ת' ק'י'מ'ת.
ל'ו'ן ה'ל'ו'ס'ן ה'ת' ב'נ'ק'ו'ד'ע'ל'י'ג'א'ר' כ'י'ן ג'י'ב'ל' -
ר'י'מ'ו'ת. א'ת' ש'ת'ו'ן ל'ס'ע'ת' א'ל' מ'ר'ד'ו'ת' ש'ל'.

13 ਖ਼ਾਨਦਾਨ

אישית. הוא תמיד רץ קדימה, בדרך כלל במהירות. כיון שהיה שם הוא גורם קצת אנשים, יש לו אישיות של מנהיג ומפקד. אנשים, בעיקר אלה הכפופים לו, שאותם הוא גיביל וטיפח, נוהגים איתו ואלה שמעליהם לא כל כך אוהבים לשמוע והביקורת שיש לו, ושאותה הוא לא חוסך מהם בכל רמנות.

אני לא זוכר את קורם הגיעו המברקים, או
 שהם שמענו על העניין מעתונות כה"ל. אלו כוודאי
 שהגיעו קשים שרדו גורלם של אנשים. אבל זאת
 הייתה תבואה הו. זה לא תבנית יסודית. כאשר מתכננים
 לקבל את הלקחים מתחבון שברבים כלה יכולים
 להיות הם האחרות שלוש. אחרי הכל לא פועל
 זה שכן שייצ, שאפשר לצפות הכל מראש בריוע

★

ב'1961 התיז אלוף-משנה בנימין גיבלי, שאין לו
השקפה נוצרית, בשיאה של הסערה הציבורית סביב
המחנה העצמי עדיין בחוקת "הקצין הכביר", גייס את
המחנה העצמי ואת אמונתו המלאה בעצמו, והחליט
למנות כעדידה שניה לרצונו ללא היה לו ספק בהצלחתו.

[illegible]

מלך של אלהים

הפזמונאי הפרימיטיבי

מירון רכטמן, פעם שומר סף במועדוני לילה, היום אימפריה כלכלית של הפקה ואמרגנות עם ציוד קול ותאורה במיליון דולר. מעולם לא היה ילד טוב. גרופי של הבוהמה הדיונופית שאהב ללכת בצד השני של החוק, וגדל על דיאטה של מוסיקה וסמים. סיפור ההצלחה החל כשגילה את אריאל זילבר ועשה הון מירוצי שמואליק. עכשיו הוא מבוגר, מבוסס, חשוד כבורגני, ואולי גם זו רק מסיכה – עוד הפקה עם חי שעה.

מירון רכטמן. "עד לפני חמש שנים הייתי חייט והדיוס. בעוד כחמש שנים אחזור לחוג מחדש."

הד מירון

מאת אבי מורגנשטרן צילומים: שמואל רחמי

גם החרש ביקר המשטרה בביתו של מירון רכטמן. לאורדוקא ביקור גימוסין. מירון רכטמן, פעם עולים כמה שטרים כדי להפוך בדרית הגג בכסוף רחוב דיונוגו בתל-אביב ראיות שיצבעו על שימוש בסמים. גם החרש הם ירדו "נקים". עוד חודש ישובו לפנטהאון. עניין של הרגל מירון רכטמן יושב בדרית. מכנס "שרואל" רחבים, חלצה שחורה עם הרפס של "האבנים המתגלגלות". בטן שמתעקשת לחתור אל אור היום. בחור רחב. מהבטן קשה להתעלם. גם מהקרחת שמתחילה לבצבץ. גם מהקול, ואולי במיוחד, בעיקר כשהוא מעלה אותו בכמה טונים.

מירון רכטמן כבר בן 41. לפעמים גם לו קשה לעכל את העובדה הזו. בשנות השישים היה מאלה ששייכו עצמם לבוהמה התל-אביבית. תקופה של סמים, שוברים בקבוקים ולוקחים עמוק לריאות. אז הוא עדיין היה בצבא, אבל זה לא הפריע לו להיות באותה תקופה גם שומרי-סף במערון הראשון שאיקה ישראלי הקים בתל-אביב. טרי שאולי היה ברוב. רפי, אחיו של טרי, אז דייל צעיר, הביא למערון כמויות לא קטנות של אלכוהול מחו"ל. בעיקר ויסקי. אני שמרתי כמות. היתה לי משיכה טבעית למוסיקה, וכיוון שגננו מוסיקה, גם אני הייתי שם. באחד הימים אני שומע אנשים שוברים בקבוקים. הסבירו לי שככה מעשנים חשיש. הרבו הכי טבעי היה לשבת ולעשן איתם.

היום מירון רכטמן הוא אימפריה כלכלית. שותף בעסקי הפקה, אמרגנות, ציוד קול ותאורה למפעלי רוק. עדיין חולם להביא לארץ את בוב רילן ו"האבנים המתגלגלות". כבר הספיק להביא את "גשר טול", "נערי המים", "טוקסידו מות" ועוד. מירון איך פעם לא היה ילד טוב. תמיד אהב ללכת בצד השני של החוק. הוא נולד בשנת ת"א, לא הרחק מ"ארמון דוד" הישן שאחריהן נתפס למבצרים

החזקנות לא זכתה לחינוך בו לאורך זמן. אחרי שנה אחת בחינוך החליט שמספיק. החבר הכי טוב שלו אז היה אריאל זילבר. יחד עם רפי רפאלי הם הקיפו שלישייה. "אנרכיסטית". כשלב הזה, בגיל 15, החל גם מסע הגניבות הארוך שלהם. נכנסו למכולה, למסעדות, לחנויות, יצאו עם ציוד. את השלל היו מוכרים ובכסף היו הולכים לשחק טנקר, קליעה למסדה ושאר מכוני מכוניות. כמעט הראשונה בחיים שלנו ראינו רוצי הגג ולקחנו את הדריי. פעם פרצנו לתנוע האופנה "איוונרי" וגנבנו משם כחמשת-אלפים לירות. בכסף של היום זה נרמה לי, כמה עשרות אלפי דולרים. חסמו אותנו, וישבנו בבית-הסוהר. שלושה שבועות.

ואם למישהו יש עדיין ספק בנוגע לסיב ההכרונות שאנו נדים בהם, הוא ממחר להודיע ש"היתה התקופה הכי ניה בחיים שלי. כל הילדים בגיל הזה רוצים לפרוק על ולחיות". אנתונו הנשטן אז זהו. גם את הכלל הוא זוכר כחוויה לציד של שלושת הפרחים הצעירים שבו נתמך פרק זה. הכריות, ושולמן הגדול. לבסוף נשפטה החברה ונודעה למאסר על-תנאי. ההורים לא ידעו אף לקל את מעללי ה"חבשים" שלהם. אבל מירון היה זה בתחילת הדרך.

בזאב רוקא גיטה להיות פייטר, אל אחרי סיונות קצרה העדיף לישון כדורסל בבסיס של חיל אספקה במקביל הגיע למערון של איק ישראלי. אחרי התקופה הקצרה שבה כיון כשומרי-סף עבר למערון "ויסקי איוונרי" שפתחו רפי וטרי שאולי. שם כבר הייתי תקליטן. התחלתי לאסוף כסף לח"ל. הוא הכיר את יושבי "קליפורניה", "בטי" ושאר קומות המימשל הידועים מאז. באותה תקופה התחיל אריאל זילבר לכתוב שירים. מירון חגגיש אותו עם בני אמרודסקי ושמוליק קראוס. אמרודסקי רצה לקחת את השיר "בטי בטי" בעשר לירות. אריאל סרב. מאוחר יותר נתפס "בטי בטי" לסימן ההיכר של מירון.

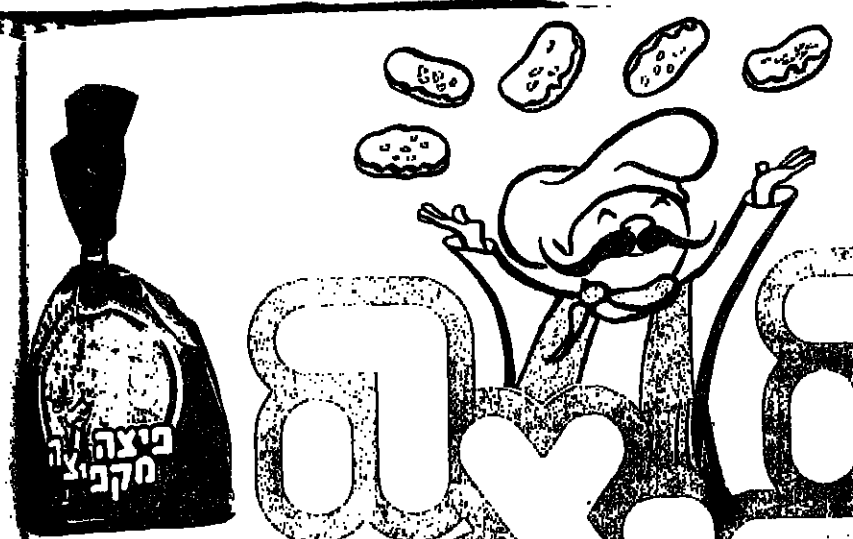
אחרי הצבא טס ללונדון בחיפוש אחר כיוונים חדשים של אופנה, מוסיקה, חיים. כמה מאלה מצא. גם סמים. רפי שאולי סידר לו עבודה במערון לונדוני יקרתי אליו היו מגיעים כל עסקי הרוק של אז. מלל ה"ביטלס", "האבנים המתגלגלות", לוקט. המי ואפילו בוב דילן. מירון היה אחראי על התנועה מכוניות האורחים. עדיין בשיער קצר, זכר לילי תנכל, שאל יום אחד את קית מון – מתופק לחקת ה"מל" (המשך בעמוד 117)

הנהלת תל אביב

מעדנות חציצה

פיצה מקפיצה

אין מאכל האהוב על הילדים כמו פיצה מקפיצה. הם אוהבים אותה מן הארוחות, בארוחות ובכלל בכל הזמנות. פיצה מקפיצה היא בדיוק מה שאתם צריכים במקרר כדי שלקח חיים קלים ולחיות טעימים.

אריזה של פיצה מקפיצה מכילה 55 קטנות טעימות, טעימות. הן עשירות ברוטב ובבניה מעולה ואינן לקשות אותן לפי טעמו המיוחד של פיצה מקפיצה. מוכנה תוך דקות, ללא בשורות וזכה להזמן מחמאות.

חממי, רגיש ויילדיש ילדני חשמל

פיצה מקפיצה מקפיצה אותך לח

ועכשיו גם מבצע מקפיץ - מתנות משגועות וברטיס טיול לחיל! קנו 2 אריזות, פיצה מקפיצה, והציאו מהביתה, מקפיצה צורפו אותן והזמנו 20 מיליון לחיות (למשל קופון קופה שלילוח ל, מעדנות בצורה ארוחת וקנו 20 מיליון, מיקוד 7000 עבר). פיצה מקפיצה ובו במקום תישלחו לכתובת מכתב (נא לא לשלוח לכתובת שכתובת וטלפון).

ובנוסף: תוכנית הכוללת הנדסה בתחום לוכות במאות פרטים מקפיצים: • ברטיס טיול וול, רישיון עמ"ח • חתונה • 20 דיון טיפוס סטריאו, 50 מכוניות וקמון, 200 שעוני יד מעוררים, גרמיים 5000 תקליטים וקלטות מקפיצות. ככל שתקפיצו אילוני יותר מעטפות כי סיכויכם לזכות בפרטים.

המבצע בתוקף עד 31.12.86.

הר מירון

יחזקאל נאור ויחזקאל נאור. למעמדים אני עדיין נדהם מכך שאנחנו יוצאים להפקה עם שבע משאיות.

אך עוד הבוקר. החיים בראו להם אז מתוך בקבוק ויסקי ענק שאינו נגמר. מעבר לחגיגות הם גם ניסו להמשיך לעבוד. אריאל יצא להופעות, אבל נשבר אחרי 15 בלנד. הקהל לא קלט את השנען שלו על הכמה. מירון נכנס בינתיים לשותפות בחברה שעסקה באביזרי הנגרה ותאורה. הם קראו לחברה "בטי בם" על שם השיר הראשון של אריאל.

מבחינה כספית העניינים רצו טוב. גינגלים, שירים לרדיו, מכירות תקליטים. כמו בילדותם חזרו לחיות בלי הרבה חשבון. מסעדות, נסיעות לחו"ל, ושהמור יזכה. אבל מט הכנסה לא רצה להכות. במשך שנתיים לא שילמה "בטי בם" את חובותיה לאוצר המדינה. ב-78 הגיעו הפקדים והם נאלצו לשלם קנס גבוה. לאריאל נשבר מכל הסיפור. כנראה שהיה יחד יותר מדי שנים. הגיעו לשבע מספרים. העלינו הפעה של אריאל שנקראה "אריאל וילבר" ולהיות קרבת קשים בחסות מט הכנסה. חזרונו את החובות והתחלקנו חצי חצי ברכוש. היתה לנו משקפת צלילה, וגם אותה אריאל חתך לשניים.

באמצע שנות השבעים היו למירון כמה מיפגשים עם המשטרה ששענה, לאחר שנחשפו עם חשש, שהוא מוכר סמים הקשור לרשת הברחה בחו"ל. מירון מתגונן בכמה מאותה תקופה ומחזיר. "הדרישה מספר 1", הוא אומר: "הייתי בלתי נאמן, ולא משנה שזה לא היה כמו שהמשטרה טענה. בסך הכל הלכנו לעסוק קצת חשש והמשטרה עשתה מה שישור ענק. זה לא סוד שהייתי פעם בצורה, לפחות חלק מהאנשים קורא להם ככה. אבל הכל חלק מהחיים. מספיק עם זה במשך שנים עשיתי חשש, והמשטרה טענה אז שאני 'פושט' גרול. צריכים להבין שהסמים זה חלק בלתי נמנע מעולם הרוק. ככה זה בכל העולם. יש הבדל בין שימוש אישי מדי פעם לבין האשמות במסחר, או שידוע כולם שלמירון, כמו רבים אחרים בעולם הברור והרוק, היה חלק בעניין הזה, אבל כמו לכולם, לא יותר."

מירון נפרד מאריאל וילבר ובמקביל פגש את איתן גרורן, בעבר הבאסיסט של להקת "תמוז" שאו חזר מבוקרלי, שם למד הפקת סאונד. גרורן ומירון החליטו להקים מחדש את "בטי בם" ולקרוק לה "בטי בם". הלהקה הראשונה שסיפקו לה ציוד היתה "תיסלים". הפעם זה כבר היה רציני. גרורן הביא לעבודה מקצועיות ופרפקציוניזם. העסק החל לפרוח. לאסילאס הגיעו להיות המובילים בענף אספקת תאורה וסאונד למפעלים, רשימה חלקית שלם תוך "בתחנה חלבנה", ג'ו קוקר, "החילוף" פסטיבול מוסיקה דרומי-אמריקני בבלומפילד, להקת "חזותי" מגיאהאוז, רונדוב, וילבר בקו, להקת "מלחטן טרנספ".

המפנה הגרול של "בטי בם" 81' בא לפני שנתיים האמריקני יזרה סלית רצה להביא לישראל את ג'ון מקלפלין אבל לא ידע בדיוק מי זה. במקביל עזב (המשך בעמוד 17)

(המשך בעמוד 14)

הנאור לפני כמה שנים ממתינות של סמים - כמה זמן לקח עד שהשיער צומח לאורך הכתפיים. הוא זהו לחלק חלק מהמחשבה. את הכסף שהרוויח ביזבו על נסיעות למפעלי רוק ברחבי אירופה. כשילב סמים מ"אריאל וילבר קפץ לביקור.

אז חזקה של אמצע שנות השישים בלונדון חזק סוב כמרים אחר גרול. התפרקות כללית של קצת רבה בחורות, הרבה מוסיקה, הרבה סמים, או "אם ציפה, לא נתן לדחשבו לאף אחד. חלומות חופש מילדות ליד מוסר "דן" התגשמו בלונדון וסוף.

הוא יצא באירופה יותר כחמש שנים. מדי פעם חזר מן לארץ. באחד הביקורים סחב אותו הלל נאמן מלונדון הפתוח שהקים אז. מירון לא רצה להיות חלק מן רצה מרכטמן טיפוסים וצילום-מצב של גליליה "החיות". בסוף התיבת מירון על הצד הסבני. עזבה. התלחתי שיר. מספיק השתגעתי. מספיק עם כל הגלגלן, רציתי לחפש כיוון טרור. בסופו של דבר הסתובבתי שבע שנים בלי בית, בלי כלום זה לא היה רע, אבל למולי ידעתי תמיד לשים גבול. לא ללכת צעד אחד רחוק מיר. כאן הפעילות את הכלמים. פשנל סידר למירון עבודה כסבל ראשי בחפפות של להקת צעירה וחדשה - "כוחות". זו היתה הצלחה ענקית. לאסילאס החל מירון להתעניין גם בצדדים הסבניים של המופע. גם הפעם הוא היה שונה משאר האנשים בעסק. בולם היו אנשים בלי הרבה אחריות. חפשיים כאלה. למולי אולי בגלל האינטליגנציה שלי, הגעתי כענף הזה לצמרת די מר."

הוא נהפך לקבלן של הפקות קטנות, שדראשונה בהן היתה "מכתבים למערכת" של יחזקאל נאור. אחריכך עבר כאיש הקול ב"ערב שירי ברכס" וב"אלף פרופטים" של שייקה אופיר. אריאל וילבר, חבר, היה או בלהקת "תמוז". יום אחד בא לביתו של אריאל ושמע אותו מנגן את "רוצי" שמוליק קורא מן "הייתי בחלם. אמרתי לו שזה יהיה שלגור היסטרי. אני זוכר כאלו זה אירע לפני שעה. נכנסנו ביום שישי לאולפן. היה לי קצת כסף. חיים וזמנו ניגן על כל הכלים. אריאל שר וניגן באורגן. אני עשיתי קולורדוק. נמרונו את ההקלטה אחריה, ובשבת נתתי את הסליל לעיניה אילון, אז בגלל. היא שידרה את זה בדרור איך שידרנו לאט, ומאחר רגע השיר ממש לא יר. נהפך לשלאגר היסטרי. למחרת רצתי לרדיו כדי לתת לאנשים שם עוד קלטות. הרגשנו שזה חלק להיות "פיצור".

מירון ואריאל החלו לקבל סלפונים מחברות תקליטים ומאמרגנים שהגיעו להם סכומי עתק. אריאל היה אז בדרך לעזוב את "תמוז". הלהקה לא רצתה את "רוצי" שמוליק, טענו שזה "שיר לרבים מוגבר". אריאל נפגע. מירון הציע לאריאל להזנוח מוסיקה את הקשר שלו ל"תמוז" ולהיכנס איתו לשותפות. אריאל נדלק. הוא היה אמור להיות אחראי לצד האמנותי, ומירון לצד המנהלי. הם חתמו עם "התקליט" בחיפה וקבעו יותר מהמישים. אחוז ממכירות האלבום, עיסקה גרירה בעולם התקליטים. זו אותה העיסקה והזכות בחזר שנעשו בארץ בתחום הברור. מכרנו את התקליט אף עותקים.

החלילה שבאה בעקבות הצלחת "רוצי" נערכה בפנסהאוז של מירון ומשקת לילוח רבים. הוא בנה שם מעין מכה אחת היו מקציצים אנשים וגשאים

הנהגת הרכב

אלמלא המוות, שאולי גם הוא חלק מתכנית משורטטת מראש, אומרים שהיה מגיע רחוק. רמי כהן רצה להיות לוחם גדול, יותר מאביו, בוגר יחידה 101. סבא שלו אומר שווראי היה מתמנה במפקד חיל המודיעין. אמא שלו חשבה שהוא יהיה רמטכ"ל, ראש ממשלה. נתוני הפתיחה לא הותירו אפשרות אחרת.

נקבר בחופיית

מאת תלמה ארמון

תאונה

תאור המסרה בנסיעה מג'ינ'צו לכיוון מטולה, נסע רמי עם נהגו. בדירה תלולה וממושכת ובעת ביצוע עקומה שמאלה, סטה הרכב הצבאי לשולי הדרך הימניים עם כיוון נסיעתו, פגע בדפוס קדמית ימנית בגשר ראלאפי שעל גוף הליטאני, נהדף לאחור והתהפך לתוך תחום שמעבר לשוליים, כאשר במצבו הסופי היה דרכב הפוך בתוך תחום. (מתוך דיוח התאונה, 1982).

הצבע הוא סגול

מתחן החרד של רמי רואים את הים. אחר כך חורשת אקליפטוס רשנה לשפת נחל אלכסנדר. יותר קרוב, גג של בית עשור צעים, וחרשת חרקה, הכהה, המכסה על משתלת הרוסקים. עליים קשיחים לרוסקים, צמח גוי. הרוסק העמוק שלהם נסוגה על הגבול שבין הצמח לפלאטאניס. חופית היא מקום שיפה לגדול בו ישרן כפר, חובב בין כפר וחקיקן, למטמורת, לבית יוא. גרים כאן רומאים, מתגוררים, קשרי ממשלה ואנשי צבא, ביניהם כאלה שפשוט מומן את המרים. אבל הצבא, המהות והחומת הפטריזטית, הציגית של הצבא הישראלי, נישא כאן ברוח הסתיו, מונח על הרשאה. אנשי חופית אינם חקלאים. עיסוקי המשק שלהם, על רונם אדמה, הם צידים, אם בכלל. ריח הבגל מגיע לכאן מן הרפתות והרבות של כפר וחקיקן. אבל איש חידת 101 בריטוס לא יכול לזכור בבולס בעיר. הוא איש ארמה במובן התנכסי במולדת נעלי יבורים מאובקות. הוא מוכרח להיות קרוב לקרקע, לארץ, למה שיש לרגלים להציע.

רמי כהן רץ גל, בוגר, נקבר בחופית. הוא נהרג בשנה 24, בתאונת דרכים בגידיה המודרנית בלבנון. כ-4 לנובמבר וטלאו ארבע שנים ומחצית אותו. דירי כהן, אבא שלו, בן כפר וחקיקן, מטאטא עלי שלכת מן המרפסת. השמש שלו, עכשיו מלפיו, היה ג'ינ'ג'י כשלחם ב'101'. הוא שותק הרבה מתוך פנים צרובות שמש. מחייך רבות, מעניק גולות למיכיתו. בוגר בכורו רצה להיות לוחם גדול כמוהו. אולי יותר ממנו. רמי כהן יצא מורשת קרב עם חלב אם. הרגיו אותו שירידי לא סיפר לו עלילות. פעם קלט שיהא בין אביו לחבר. הוא והמרמור: "למה אתה מספר לאחרים סיפורי קרבות ולי לא?" אלמלא המוות, שאולי גם הוא חלק מתכנית משורטטת מראש, אומרים שהוא היה מגיע רחוק. סבא שלו אומר שווראי היה מפקד חיל המודיעין. אמא שלו, עליה חשבה שהוא יהיה רמטכ"ל, ראש ממשלה. נתוני הפתיחה שלו כמעט לא הותירו אפשרויות אחרות. כשהיה בכתה י' מצא כלומר חשק עד שמצא את ממצא הבריקה הפסיכוכיטית והחופית שבע. התגלה לו שמנת המישל של גבוהה במיוחד. הוא רץ אל החברים שלו, מנופף במטמר. היתה בו גאווה מתפנת של מי שלא מויר לעצמו רגע של רפיון. גם רגע אחד אסור היה לו להיות בינוני, שני לטוב ביותר. חוסר חשק הפנימי הוחצן בהתרוצצות קרחתנית. על הצורך להיות תמיד בתפקיד הראשי העיקר צורת גופו. רמי כהן היה גדול, מטורבל. בתוך צעיר עם כרס. הוא נאבק במיגבלה הזאת בחורזק שיניים, ולא חדל לזכור אותה. זה, אולי, הפרט האנושי בסיפור על נער ישראלי, שיטוסי לסוגו.

העובדה שרמי כהן לא היה חתן, מרככת מעט את החוויות הסטריאוטיפיות של דמות בן המושב והכוכר, שהתגבל בחברה מאז גיל הנו. הוא שומר את סקס האיש בסגנון בני המושבים של

תנועת הנוער העובד. המודיק היצירתי הוחצן את הניצח בשירה אריה במסעות מפרקים. הוא שראג שכולם ילכשו חולצה כחולה וישאגו מול הכתובת הבריקה. עלה נעלה עלה והנשם. הוא שהיה מנהיג חבורת. זמר חפר. הוא ששיכנע את חברי הלהקה לחתור על הסיוע בגרמניה ולנסוע לשיח בעיריות פיתוח. הוא שהקפיד על שמירת כשרות, אך שלח מכתב מפגיע לחברה שחזרה בתשובה ברגעים כאלו בא לי לעמוד מולך ולצטוק לכיוונך מכל ליני שיקור אותך, עש לך עוללה! הוא שתכנן להתחונן עם שריג חברתו מן היחידה. ולנסוע איתה אחרי השחרור מגדל לדרום אמריקה. הוא שרצה להיות מנהל של בית ספר חרש ומיוחד. הוא שהתלבט אם לחתום קבץ לשנים נוספות או ללכת ללמוד פסיכולוגיה, או משפטים, או הנדסה חקלאית. הוא שחיבר מאקאנטה לתחנות של רעיון. הוא שתכנן והפיק והציג מסיבות. הוא שהיה הברדן, המחנך, הרוח החיה. הוא שראה את חופי בסבך ובלילה, הוא שחור שירי: "מלח וים ממלא את המזל/ והצבע הוא סגול והכל בה יפה".

בכתה י' רצו החורים שיטע לטיול לחול. במקום זה בחר לנסוע למעלות, להרדיר שם נוער. שנה לאחר מכן ובה במקום הראשון בחירון ידועת הארץ של הגרנ'ע. החרות והקיימה בבית שאן. כל המשפחה נסעה לפנות בניצחון הברור מראש. רמי ירה את תשובותיו בלא דרך ממשכת במיוחד בקטע על השאלות והנוגות למבצעים במלחמת השחרור וקישות ירושלים. ראש מועצת עמק חפר שלח לו אתר כך מכתב. אני שמח שאתה בן אדורנו, בן כנס של ראשוני עמק חפר, גילית ומגלה ידע. נשק בארץ ישראל ובכל אשר בה".

המסיבה

בסמוך של דבר, אירוע הכתבה היה למסיבה. רמי מספר אירועים מסוג כזה, הגורם המלכך, המארגן, הוסיף, לא השתתף לא באופן מיי מקובל. אבל הוא היה שם, מפני ויתור סיבה הביטס בבית חרין, ובקישור בשל האופיו שבו וזכרים אותו. מסביב לשולחן ארוחת הצהריים ישבו כל החברים מילות, היו שם גם אבא רידי, אמא עליה, שרית האחות הצעירה ודלי וואל, שאינו מפר שתיקה חייכנית כמנסה. הוא כישל את הצהרונת הוא יצא רוטב על כרע העוף ואמר: מה שאת ביני לבין רמי אינו עניין ציבורי. אותו כך חמשיד לטרוח מעל הכירה בחורף מתכננ ולא ידעת אם אנוני בדיות לטפורים על אחי המן. צחק שם הרבה החוקן, כמעט היסטורי, שולט במסיבה הזאת, רוחן אותה, מולך אותה למקום שבו שוכנים שכל העסק הזה אינו אלא פצע שביוסיום אתה מניח לו להגליר, בקגנאות אירטית שומרת וחבורה הזאת על ההומור הפנימי המאיי של זה יושבים ודועקים בצחוק מעל ספר ההשמצות שחלה אבני בריחת הרוקים של ימי השרות הצבאי. "שתכניני", מסביר אבנר, כך יהיו יושבים וצוחקים. ספר ההשמצות הוא מחבורת עובד בריכה, שבה רשמו החברים ככל העולה על דוחם כישיבה על האסלה בשירותים של בני מושבים שטוענים לראשונה עצמאות בעיר הגדולה גם הבנות החולפות בריה משאירות חתימות. אנו מתחילים חקפה חדשה, כתב אבנר באפריל '81, כל אחד לחוד, אך אנחנו לא נגדירים לעולם לא".

אבנר, שצחקו נישא מעל כולם, לעיתים במעס מכובד, היה

רמי היה אומר שהוא אוהב את עבודת המודיעין מפני שבשביל זה אתה צריך ראש, רגלים היו לו שובי הליכה

הדשא

אני לא רוצה שזו תהיה עוד כתבה על משפחה שכולה מסכנת חרים שוכנים, אמרה שרית. עליה. אני לא רק בוכה, אבל אני גם בוכה. אני לא יודעת מה מרגישים כשהחיים נפסקים, זו מעניין אותו חוסר נורא. אבל אני לא חושבת שרמי היה רוצה שלא נתייחס אחרי שחלף מאיתנו. אני ממשכה לחיות. אני לומדת. אני עובדת. אני נמנשת עם חברות, אבל צריך גם לחתום. או למה אנחנו אומרים לי לעמיתים:

מה את בוכה? כשרמי היה קטן וקיבל פצע, חבשתי לו וחזרתי לענייני. הוא בכה נורא. את לא שמה לב אלי, הוא אמר לי. הוא חמיד רצה להיות חושב לנו".

שרית. הוא שאל אותי את אודבת אותי את מעריצה אותי אמרתי לו אוהבת, כן. מעריצה, לא. זה הרגיו אותו. היתה לו הבנה כזאת חמורה, כשלא היה מרוצה ממני. הוא היה חובעני מאד כלפי. רצה לחנך אותי. בריבורים ובמכות. שאלמר מהשניאות שלו. הוא רצה לעצב אותי בהשקפות שלו".

עליה. בשויה נכנס הביתה לא יכולתי לנח. כל הבית היה רועד. הוא היה מסתובב בבית חסר מנוחה, ודלתות היו נטרקות והצעדים שלו היו כאלה גדולים ואני לא הייתי יכולה להדום. עד היום אני מחכה שהדלת תיפתח ב'מפ' כזה והוא יכנס. לפעמים אני רוצה, כשהדלת מרעידה את הדלת, נדמה לי שהוא בא ואני כל כך שמוחה".

אבאדידי חשב שרמי ודלי ילכו לצנחנים. זה היה לו בחר מאליו. אבל רמי הלך לקדם סיום, ודלי לגולני. כשהתברר שרמי מיועד לקדם נוטים, אמר לו רידי מה, תודה נוס, שני בחשיבותו לטייסים מה איתך. כך לצנחנים. רמי החליט ללכת למודיעין. ודלי אמר מה, אתה לא מתכוון ללכת לקדם קצינים שאם שלי לא יהיה קצין?

עליה. היה לו אופי חזק, חזק כל כך. הוא גרם לאחרים לעשות תמיד מה שהוא רצה. וגם כלפי עצמו. לפני שהתגייס החליט לרווח. שלושה שבועות אבל רק סליטים ורוח ב'17 קלוגרם".

רמי היה מגיע בצהרי ששי ואומר: לא ישנתי כל השבוע, אני הולך לישון. אחרי רבע שעה היה יוצא מתדר ומטלפן לחברים. על הדשא היתה התכנסות לוחמים ערבי שבת. כל אחד סיפר על המאורע שלו. חענוג מיוחד היה לפרוש את הסודות לפני רידי, שידע על מה מרבים. הדשא של ששי כעיר היה חובעני במיוחד. אם לא היה לך סיפור לחשוף לפני החברים מהשייטת ומסירות ומן הטייסת, ובקישר מה'101, היית צריך לשתוק. אם היית רמי כהן, היה קשה לך לשתוק במיוחד בנסיבות האלה.

זמן מה אחרי שהוצח מקדום סיים שרת כמש"ק מודיעין במפקדת קצין צנחנים ראשי. הבסיס היה מנות והיה עלי לחזור כל ערב הביתה. זה היה בלתי נסבל מבחינתו. מחמת הנושה נסע בערבים לרידה של אבנר בתל-אביב. שלא יכול כל ערב למשכב כמאיהה גלובניק חס וחלילה.

עליה. הוא היה כמו התנושטות של חלום בשבילי. כזה בחר הייתי אוהבת. לכן היו לי גם דרישות ממנו ולא תמיד הוא עמד בהן. אני חושבת שעמוק בתוכו הוא לא היה בטוח בעצמו, כי היה חשוב לו כל הזמן שידעו שהוא הכי חכם".

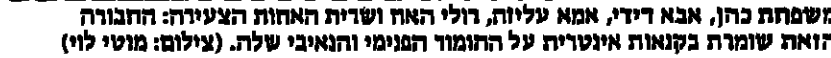
כשעבר ליחידת המודיעין בצפון היה לו חוזה השתיקה למנות ולעונש. רידי אמר לו: אתה לא תחזיק מעמד. אתה יודע איד אתה. אתה אוהב לספר? הוא החזיק מעמד, כפי הנראה. אחד ממפקדיו מעיד היום כי חשש מעורף דומימות שהיה ברמי. מה היה על ארם כה תמים, מאמין בארם, בתפקיד הרוש קצת פרוממות. לאט לאט הבנו שהוא אדם מלוטש, עם יושר טבעי שאינו אובד. עליה היתה נפגעת ומתעצמת שהוא לא סומך עליה, לא משנה אותה בסדרותיו. רק לרידי ולדלי סיפר לפעמים. היו מריבות נוראות, כי רידי לא היה יכול לקבל, ששיפר כזה יודע יותר ממנו מה הולך".

עליה. לא ידעתי אפילו שבמלחמת לבנון הוא היה בלבנון. רמי נסע ונדה מבית-חולים ובא אליו לבקש שישע אותו ליחידה שלו. רמי טילפן ואמר לי אל תראני, אני מביא אותו בשלום. עד למקום. פתאום תפסתי ששניהם, במבוגרת אחת בתוך לבנון, באמצע המלחמה".

ויים ששי אח, שלושה חודשים לפני שנהרג, העניק לה סיפור. הוא נכנס הביתה והענינים הוזמנת שלו דולקת. הוא חיבק אותי ואמר: היום עשיתי מעשה טוב".

המעשה הטוב

מי שורה מפקד יחידת המודיעין בצפון. זה היה יום המשיח, אנובס '82. ראש אפר' נחת בלוד עם המשלוח של בניין שחורה מארזיב וחיילים אלי לטלפון. מנת אפר' מלאטור בשם עבר אל גור מראקסה ובקש ממנו לאתחל את הרידה שלו בכפר על ערב בבורה (המשך בעמוד הבא)

„נראה לי שא
 מפספסים מ
 אנתנו שש
 יותר מדי
 עצמנו, מחפ
 בנות, ק
 רמת חיים, עו
 לבלי סוף,
 לכל הכי
 וחיים את ה
 זמן רב לא ע
 ולא שא
 למור

איש מוֹדִיעִין

מִיּוֹת אִישׁ מִדִּירְעִין
 מִן שַׁרֵּת מִקְפִּי חֲרִידָה בֹּחֵל הַמִּדְרָעִיק; אֲרָם שִׁמְבֹנָה אִישִׁיּוֹת
 מִאֲפֹסֶל לֹךְ לְהִגִּיעַ מִדִּירְעִין. אִישׁ עַל יִשְׁרָאֵל קִצְוֹנִי, רִיחַ בְּרִיּוֹת,
 יְכִילֹת אִינְדִּירְוִיזִיטָלִים בְּבֹהֶה תֹּחַ שִׁלּוֹב עֲבֻדֹת צֹהֵר.
 הַחֲלָחֶלֶת הַיִּבְרִיטִלֹן עֲבֻדָּה אִינֹם רַק תִּרְאֶה לֵשׁ בִּישְׁרִיחִי. חֲרִידָה
 תִּלְוֶה מִן מִסְפֵּי, מִלּוֹל, מִבְּרִיטִלֹן אֲרִימִים שִׁיחֶה לֵשׁ חֲמֻל
 בְּהֵא. אִישׁ מִדִּירְעִין יִרְדֶּה לְהִטְעֵם בְּחֻפְדִּי, אֲבָל לְעֻמֹּד לֵשׁ חֲגִלִּים.
 אֶת תְּרֻמַּת צֹהֲרִית יִרְדֶּה לֵשׁ כֵּן וְהֵן יִגְדֹּם שֶׁלֹּא מִיִּשְׁרָאֵל,
 לֵבן קֹשֶׁה לְמַצֹּא אֶת הָאֲנִשִּׁים.

מבטיח, אילו אוסיש אנא מנאמינא מאתרינא ונאכלא שריצינא, ששמוע ליה עמי ללא לאורן, מי ששמינ' אלניו מנדין ונאכלא אישינא, כמו רמי, וזו מוכרח להיות אצלו שיעדוק.

רמי וזה אומר שיהא אנוס בנכוחת המדיעדיע מפני שבבשיל וזו אחת הריצות, אלא, אל רגלינא אבא תבנתא המדיעדיע וזו חן שביי הריצא, וזה לא שיער על כך אלא עוד מנחן לגלישין, אבל האמת

הוא, שהוא נאבק עם כל יצחק עוד מנחן לגלישין, מי שיהיה מקדור הישיר וכן חתונתם קטלאת צעורלח קשה מביחור, בריחוק, וזהו

הנחמה ליהודי חילין, כדובר בריכות, כי כל שיער מפקדלת וזה עליו

התעורר מברור חילין מבורר, כל שכלי בוס, וזה לא יתח.

הוא זה ובה חסדו ה' עשיתו חרוץ ומצפון. וזו היא
עשייתו במים לתוך היללה. כשרת ערוץ ליהודה הערשתי
עצמתי בורים. מלתי פלישותם בלבנון. ואז העסק אתי שעות
אירובת כשתי פש, שדורו לתת לו כשרת מלה אל שלחתי
אתי. כי צפונם של המלחמה יתנו למשכתי בת ימיסתי וזו
כעבור שעות את השלום על זה שחל לתת. היללה ערסרס
לי. ליהודה היללה והצאלי על היללה על רפי ועל חסד
ליהודה, לאור פסיס בלתי היללה ביהודה המזרחית. דבר
ליהודה צאלי על האור, הילתי השניס ויהודה צאליס בלתי
הקצוני ביות בל'צני, כשדור על המגע עם הארסיס. אבית
אז תהיט הצאליס, כדור מי הילתי השניס הקצוני. וזם כד
מבטן אז בנין היל'צני בל'צני, וזו אל מקבלי שחית
מדועית חשכ כל כך קרוב לקווי הארסיס, אבל הם כעצ עובדה
מבטן.

מלכתב

מי שהיה מפקדו הישיר של רמי בצפון, יושב היום במקוץ מטו. זה קשה לו. הוא מתפשט הדגמנות לסירוגין באידי השמות לקטו, אורח מואננת וכאלו אותו בין ארבעה קירות העבודה בזה והוא ממס. אתה לא יכול לעבוד את זה. הערכתו עם חלום אף שיתנה אצלי הרבה דיעות קדומות מילדות. אני צבר, כן לחיות שילד מרוסית. אני שומע היום מוסקית ערבית להאני, קוד העבודה מרומית. כילדותי, כילדותי מזה. מה היום אני חייב חושב כן."

אבתר נראה לי אהאנו ממסכים משהו אהנו ששעו יח
מיר קענען צעמנון, מחפשים בנות, קידום, רחוק, שיעו נעל
הבזוינים וחיים את הרגע אהנו ענדעם גליי אים לי לאהא
התער קען זיך אל צענון אל האלנה: למה?
תחמנו עמו, ובר אחרים גינעל תחמודו, יאז אים
אחרים: עו חרשים קעלם, מלמדים אהנו גינסאטן, חיים
אזיהם... אהנו שוריים על הלכה של ארען, חלבה ביתר
אם איהד מסיים במלחמה הוצקה: אים שלם עו ערד ומשעל...
עריבים מסיים עענו ערעמים עינינו אל מול תסעו תחמסס
זהו - עריבים אינלי שנוא עריבים, איז אל אפשיים אל דזה
לאוהאן ערד רכות תחתן, אל שבעה של תהודות לאפסל
פליסיטי, עריבים שגליי-עריבים אים מחוצה לי עריבים
עו ערד, לעול אהנו תערעלם, תערעלם בחבריהם שטאילע
עו שטיי ישראלי, לעול קוטס מול תערעלם וזהבנו שו על ידו
שטיי, העבער אל אים אים אים אים אים אים אים אים אים
ואולי אל בנותנו, חן, שפנינו את תבעיה הערעלם מופגל לעיו
הליכים שינסרלו אל התעודות והאומים הערעלים
...אז אהנו משיקד, קעלם תגנבה, לעו אים שטיים יוח,
לענו ערעלם אהנו יוכל לעפס לביתנו על ערמונו שלו, יוח,
שארביי יקיע אל עמפנים ומבוכו...
(11.8.80) רמי

אמא מדברת

בסוף המסיבה אמרה עליזה: "היה לי יום של כתיבה וריבוי על הקו שלי. שמעתי אחרים מדברים על רמי. בדרך כלל, אנשים לא אוהבים שאני מדברת עליו".

חממה ובלבול מראה את האם עומדת מעל רמי, הופך על מרגלות הכניסה לבית. הוא, במידים, יצטרך שושי ועלי מוצאות. חממה עומדת יחסית, בדיח שלבנות, במסגרת את שפה לצמוח. מסתם, מורידה, מתרחב כדור הארץ הנתונה.

סוף

שש שעות וחמיש רמי כמן מעמר, מחסר הברז, חוליה שכן
בתחתית המצוק, לכוד בתור רנו 4 מעור. ודאק הוא שכלל מחד
גבהיה, ראה את החומות בארץ מעומסל מפרסיה. מפרסיה
אכבר סוניה, ממשל רכסיה, נאלי במקום אנשי חוליה משה
שה על הגשר, ידו חליסר הליאני והיעוקן מסוס חילון רמי
ומנתינות הנות חליסר לבית חליסר רמב"ם. רמי וזן נמן על שילון
התחומים. שחמעי הממשחת הוא חבד מן.

מתוך שיר שכתבה שירית: "מה חשבת באותם רגעים, שבימים המפוצצות נפקה למפוזר... מהם האבא היה אחד?!"
מקצת את דמי האם באורח אסתטיסטי. היה ורק את כמנולותי
החליקה. פתקים מפתמים והעתיקה את כתב המסמרים שלו למכתב
המועגל. הידועה שרתה בלישבת מפקד היחידה של ופי
ידיה בבניין שבו הוא היה הכרזי את האנשים שהיו איתו. ידיו
לארכיו כשראית את כל דוחות העפולות שלו.

המשפחה נסעה לסירוב באזור התאונה, אור כי שרית היתה אלבום, אלבום התאונה הצלומים מנבול של מכונית לבנת, מהירה בין הטיקים... אור נשא שלם, אומרת שרית, אור נוגעת משהיה המוריצים בקול נטול הבעה, היתה לו שריטה במצח ושבר ביזר. הצלעות קרועות ויר, במסיר כסיון ידרול את המכונית, תשלמה ליהודי מן פניו החשודים, מי מסכ ערני, ענין מן הצלמלם, עליה רצחה לנסוע משם מהר.

שרית: מבאחי את הנעל של רותם, מה לא יקלו לחלץ את ארלי?

עליו. בעצרת ליד הרצת מבוצת, ויבוא ממנה צעיר חילי ויחל אומר: אף אלוהים לא יצילנו מאחזי חילי.
 שרית, אבא, אמה עומדת בדרך לחיפה? אף מרדכי
 לא יצילנו. אמה ור' חנוך בן, אף חמבעל בן ור' חיי' לחילי.
 משהבטנו לשל ר' ארי' לא יצילנו, אמה אמה אר' חילי.
 אף אמה אר' חילי אר' אמה אר' אמה אר' אמה אר' אמה
 עומדת. ואולי תחבטו רציון ללכת, אצלי תחבטו רציון ללכת.
 הלהבין: ער תחבטו הרפיונות בלגלים, אשה אשה הבציעה על
 העמלה של אמהה המכור של פנות, אמה אמה אר' חילי.
 חילי.

מורט עם גרנולה
טב עגור!
ט שלד

תני לגור שלך
מנה יומית
של בריאות

דען.
בצחריים,
הרגיע את

והתענגים על משהו קל,
בועגורט, יוגורט עם גרנולה.

דמיון
ית של בריאות והנאה.

**טבעגורט
'וגורט עם
גרנולה**

[illegible]

לגוף שלך מגיע תנובה

עכשיו, הרזיה וסילוק ריכוזי השומן מרזי מורית - עם הוכחות!

20 ק"ג כ-30 יום
דלר יפה מושב רחוב

חינם - 24 שעות ביממה

כל שעלך לעשות הוא לחייג כבר ברגע זה
לסל: 02-663126, 02-663125, 02-630423
או לשלוח את חתולש המצורף ולהזמין ללא
כל החייבות! חומר הסבר לשיטה + שאלון
הרשמה מרשי + הוכחות מצולמות + הסבר
למשקל ולחשיבותם לאיור השומן.
גם כלילת הכשחות תכל להחזקש, למסור
שמן ותחבוק למכירה האלקטרונית, ומיד
ישלח אליך כל החומר.

שירות מיוחד
להרשמה מיידית

יוון למסור פרטים אישיים, לצורך היעצות,
לצורך מילוי שאלון ההרשמה, באמצעות
הטלפון, בין השעות 08:00-16:00.

התאמה אישית ויעוץ
יום-יומי

השיטה הבלעדית למרי מורית בפיקוח רפואי
כוללת: הכנת הרזיה אישית, הכנת התזונה
אישית, הכנת לשמירת המשקל לאחר, הכנת
לסילוק ריכוזי השומן, הכשרים בלעדיים
ומשקל טבעי - ללא תרופות, הכנת יעוץ
יום-יומי, קסטת להצלחה ומעל לכל -
הבטחה של רזוא להרזיה מהירה וברוא.
צוות יעצות מנוסה עומד לרשותך בכל יום
ומעניק לך יעוץ ועזרה בכל תקופת ההרזיה
ושמירת המשקל.

מדידת מדידת בליט
רח: אלמס 30, 4456 ירחלים, 91043
טל: שילוח לפרק את חומר החומר
מחייבות מצולמות - חינם

החומר שבו, והחומשות הנפלאות
(המשמשת). חגית ליקצן. זהו
החומר שבו לרשמה מורית המשקל
הוא - חלק את כל ריכוזי השומן
הוא - מיד הבטחה וחלקה ביותר.

החומר שבו, והחומשות הנפלאות
(המשמשת). חגית ליקצן. זהו
החומר שבו לרשמה מורית המשקל
הוא - חלק את כל ריכוזי השומן
הוא - מיד הבטחה וחלקה ביותר.

20 ק"ג כ-30 יום
החומר שבו, והחומשות הנפלאות

ספרים קונים בלידיק!!!

בליריק על כל קניה מעל 50 ש"ח
3 תשלומים ללא ריבית וללא הצמדה

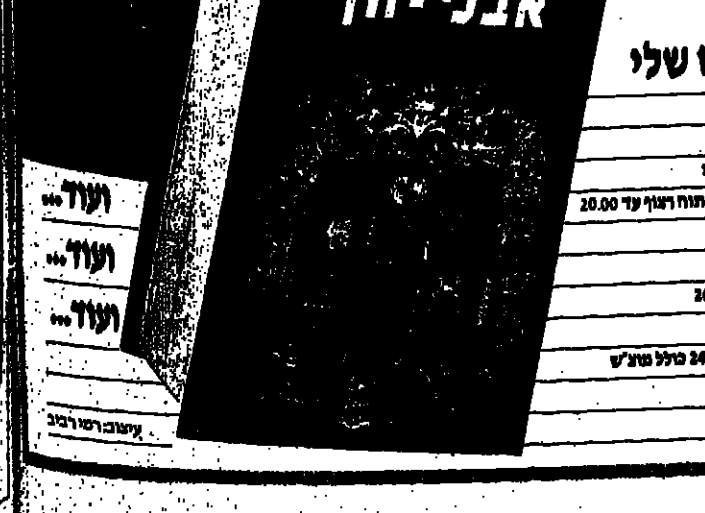
החודש בליריק מקבלים מתנות
קונים חריון ולידה

מקבלים ספר ילדים מתנה
קונים חריון ולידה

קונים אבני חן ויחלומים
מקבלים יחלומים

לוחות שנה ב-50% הנחה - רולניק
16 חודשים - עד דצמבר 1987

לי ספרים רק בליריק
עשרות ספרים ב-5,4,3 ש"ח

סלילי סלילי

פתאום לבד בעולם

יונה בן-דוד
למעלה שמים
בחוליה, למטה אתה
רואה את הניחוח

בתחתית רכבת בליון חישתי במפה וראיתי שהחנה נמצא בחור נידח. מניעה אליו רכבת כפרים: רכבת איטית מאוד, רכבת צב, שעוצרת בכל תחנה. הנסיעה נמשכה כשש שעות ומזל שלקחתי איתי פירות וגבינות ולחם. אמנם, האוכל נמכר לפי בריצור, אחרי נסיעת לואז הגיעתי, וראיתי שמירה גריבנית על המחנה. או כבר הבנתי שזה לא ביה-בראה, אבל אני אוהב לקיים הבטחות וזה לי הדין למסור את המכתב. שאלתי את עצמי: איך אכבד?

התיישבתי על אבן בצד, וחשב מה לעשות, (המשך בעמוד הבא)

סופסופה 25

שהייתי במצב של אסוריה. דאגתי לגעשה בבית, כבדתי, אבל עולם גדול נפתח פתאום לפני: בועז המומנטים הסריגים יש רגעים שהאדם מבסוט. לפני שעזבתי את בריסל נפרדתי, בתמימות, מכל השכנים, כולם גויים. אחד השכנים אמר לי: 'אחי נמצא במחנה עבודה ליד ליון, והרבה זמן לא קיבלנו ממנו מכתב. אם תגיע לסביבת ליון, קח מכתב בשבילי'. הכרתי את האח, וילי, שהיה בן עשרים וזמשהו, ואפילו שחקתי אותו כדורגל. וכך, אחרי שבוע במרים, החלטתי לנסוע לליון, כדי להגיע לאותו מחנה עבודה ולמסור את המכתב. לא העליתי בדעתי שמדובר במחנה בשליטה של הגרמנים ושדובר מסוכן.

אולי, וכן, עלה על הרכבת ההולכת מבריסל לליון, שבעשר הצופות של הגבול עם בלגיה וטילו המושל אל ארצות החיים - והל! וזה סיפור המסע, סיפורו של וקיענקלה שרצתי בריסל.

בסעם הראשונה בחיי נסעתי ללואזלר, אל מחוץ לבלגיה. הייתי עובד וחי עובתי את המשפחה. ישבתי ברכבת בשקט, והרהרתי. כאשר הגיעה הרכבת לגבול, עלו עליה שוטרים גרמנים ודרשו תעודות. לי, כמובן, לא היו נירות, מפני שבגיל כח ארץ גירדתי כשניגשו אלי ודרשו תעודות, הייתי בטוח שהחילו עלי שאלות. שאלות לגבי הרכבת, והנה, אישה מבוגרת לא-יהודית, שישבה לידי ושאלתה לא להחליף מלה.

ההצלחה הגדולה ביותר שלי והשחקן והבדרן יענקלה בן-סירא - גדולה בהרבה מכול הצלחותי ברביעיית מועדון התיאטרון - היתה לפני ארבעים שנה, באירופה הכבושה. הוא היה בן-שלוש-עשרה בסך-הכול, כאשר יצא לבדו להרפתקה ילדותית, שהצילה את חייו. לפני שבועות אחדים, במלונזיה, נחשף במקומע אפסיקצה של הסיפור המופלא; ועכשיו, הסיפור המלא: הדרך אל ארצות החיים.

מאת אבי רז צילומים: שמואל רחמי

משך שיחתי-הטלפון שבה נדחף גורלו, ישב רק שרצתי בחורו של מפקד תחנת-המשטרה בעירה השווייצית הקטנה נשטל, ונגס בחפז. כן שלוש-עשרה בסך-הכול היה או דק שרצתי, והוא לא ידע כלל כי אם יתקשו השווייצים על החזרתו לצרפת הכבושה, שאת גבולה הבריח שעה קודם לכן, ייתמו חייו. חראה איך שאנה תלוי במלה של בן-דוד, השתאה כעבור יותר מארבעים שנה, כשגזר באותו עש דקות גורלותיו של שיחתי-הטלפון והוא, כן נשטל לבין הברכה. שמו של דק שרצתי עכשיו הוא יעקב בן-סירא: השחקן והבדרן יענקלה בן-סירא. הוא נולד וגדל בבריסל, בלגיה, בנו של יצחק דברייט - מיוזנות, ותיקים - שפירנס בדוחה את משפחתו העדי-בורגנית והמאשרת, אשר ניהלה חיים יהודיים-מסורתיים, ושינתיים - עד 1940.

באותו שנה שטפו הגאנצים את בלגיה ובמשך שנתיים ומספר בן-סירא משל בה הגנרל פון מלקנהאוזן: פרוסי, לא נאצי, חייל מיקצועי קשיש, שכבר הספיק להשתתף במלחמת העולם הראשונה. הגנרל לא רצה אלא שיהיה טוה: היהודים חייבו לשאת טלאי-צהוב, נאסו על ילדיהם ללכת לבתי-הספר הכלליים וגם ומקומות הציבוריים הוכחו מוצה-לחם ליהודים. זה לא היה קל, בייחוד לילדים, אבל ליהודים לא הבין באופן גופני והם יכלו להמשיך ולהגות את חיהם באופן כמעט נורמלי. ב-1942 בא נאצי במקום פון מלקנהאוזן, שניסח לפנסיה, ובכת-אות חל הרעה דרטיט ביום ליהודי בלגיה. ביום יפוחה אח, באוגוסט או בספטמבר, חזר יענקלה בן-סירא עם חברים מטיול-אופנים וראה כיצד מעלים, בנסות ובאלימות, יהודים על משאיות. למעלה שמים כחולים, מחייכים, ולמטה אתה רואה את הגיהנום, הוא בוכי. קיבלתי שוק שכמעט גפילתי מהאופנים, והתחלתי לבכות. אתה רואה אנשים מכירים, ואנה עומד חסר-אונים מול קטטורפה, אני אינסטינקטיות, עם אינסטואיציה של בעל-חיים, הרגשתי שהלכתי להיות קטטורפה, משהו שטני.

כעבור חודש נלקח אבא-שרצתי. אמרו: למחנה-עבודה, והמשפחה כולה ליוותה אותו לתחנת-הרכבת. אבל אני הרגשתי שמשוה פה לא בסדר: מה פתאום לוקחים אנשים, כשהחורף הבית, אמרתי לאימא שלי: 'אני פה לא נשאר. אני מוכרח לבדור מפה, מה שלא יהיה'. אימא אמרה: 'נשארו לבד, מה אני אעשה בלעדיך? אבל אני התעקשתי. מגיל חשע, או עשר, היינו רגיל לזאת למחנות-צופים ולהערד מהבית לשבוע-שבועיים, ולא פחדתי. אימא ורתה, היא רק לא הסכימה שאקח איתי את אחי, הצעיר ממני בשנה.

האם תפרה בצווארון מעילו של דק, מחתה לביטוח, חיקי כסף קטנים ושטרות כסף, היא ציירה

24 מופסופה

העשיטה האמריקאית לקניית ריהוט מוצרי בית

מבצע החודש

הכל לבית תחת גג אחד אין צורך להסתובב יותר מחנות לחנות ומרחוב לרחוב, כדי לרכוש רהיטים ושאר צרכי בית. השיטה האמריקאית לריהוט חבית כובשת גם את הישראליים. יותר ויותר צרכנים עוברים לביתילי, רש לזם הרבה סיבות טובות: בביתילי - הכל לבית תחת גג אחד: בביתילי - מיטב הוצגונים בתחום הריהוט והמוצרים לבית. בביתילי - מבחר עשיר ומגוון מאין כמוהו.

גם נוח וגם משתלם היתרון שלך, בנוסף לנחותות הוא כמובן גם המחיר. בביתילי אתה קונה ישירות מהיצרן - שיטת השיווק הישיר שחוסכת ממך כסף רב. בנוסף למחירים הנבטיים אתה גם מקבל 12 תשלומים שקיליים על כל קניה מעל 360 ש"ח.

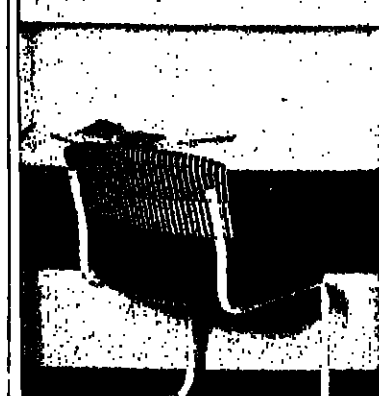
היצרנים המשווקים ישירות בביתילי. מערכות שפון, לויטל, חרירי שנינה, עמנואל, טקסטיל לבית, טנע אורים, שטיחים: שטיחי כרמל, פלי בית ווי, אופיר, מוצרי תאורה: סקאן דיסיין, רהיטי נוער: דובלה, משהיים, דגור, מכוונות תפירה: ויגור, מוצרי ילדים וכלי בית: ליפסקי, וילונות: ורד תן, רהיטי אופות: רהיטי ביתילי, מראות ואביזרי אמבטיה: אדרת, ארונות חלונות חזק: דורסט, רהיטי יבוא: אלקל, צעצועי טוילנד, מוצרי חשמל ביתיים.

ביתילי

אבא הלל פינת מודיעין
(ליד אצטדיון רמת-גן)

שעות הפתיחה: ימים א', ב', ג', ד' - מ-10 בבוקר עד 8 בערב.
יום ו' - מ-10 בבוקר עד 9 בערב.
יום ו' - מ-9 בבוקר עד 2 בעררים.

פתוח במוצאי שבת: חצי שעה מנחת חשבת.

דובלה

מבצע:
סגורית שולחן במקום 379 ש"ח -
רק 34 ש"ח
א 12 תשלומים.

על סף מעצב איטלקי
המכונה "Da Giungo"

260 ש"ח
א 12 תשלומים.

מבצע:
שיטת עבודת-יד במקום 1400 ש"ח -
רק 93 ש"ח
א 12 תשלומים,
ללא ריבית!

מבצע:
סגורית שולחן במקום 1099 ש"ח -
מקום 1399 ש"ח -
רק 99 ש"ח

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מעשה אמן

מבצע:
שיטת עבודת-יד במקום 1400 ש"ח -
רק 93 ש"ח
א 12 תשלומים,
ללא ריבית!

מבצע:
סגורית שולחן במקום 1099 ש"ח -
מקום 1399 ש"ח -
רק 99 ש"ח

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

סקאן דיסיין

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

חדש בביתילי

אלקל

רהיטי יבוא
בטנעו סולנואל
אלקל יבוא מן הכלל

עכשיו במחירי הכרות

מבצע:
שיטת עבודת-יד במקום 1400 ש"ח -
רק 93 ש"ח
א 12 תשלומים,
ללא ריבית!

מבצע:
סגורית שולחן במקום 1099 ש"ח -
מקום 1399 ש"ח -
רק 99 ש"ח

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

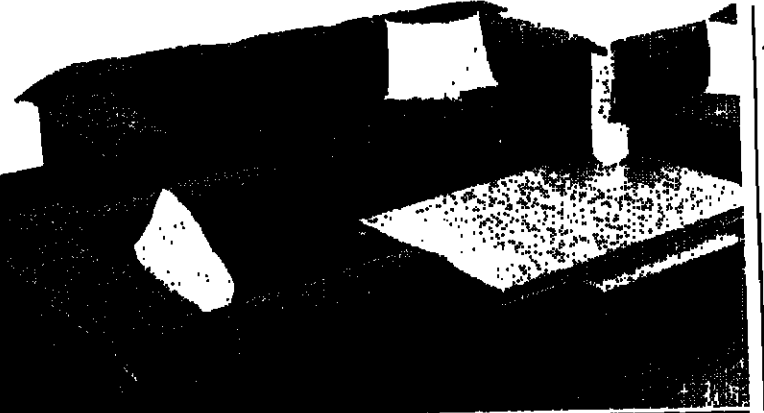
מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

מבצע:
על כל קניה מעל 200 ש"ח
מנורת שולחן חינוך

רהיטי ביתילי

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מבצע:
מערכת ישיבה מונקו 1+2+3 במקום 3450 ש"ח -
רק 220 ש"ח א 12 תשלומים.

מרכז קניות לריהוט מוצרי בית בשיווק ישיר

שוק המיניונים, קונים בלבד!

(סוף מעבד 8)

ימעי"בי, מר קצב, אתה איש צעיר, קורדינאטור, דומה, מאס במעשי המוליטיקאים. הנתק בין הנבחרים והציבור רק גיל. באיש צעיר המאמין בדרך מה אתה אומר על כך?

משה קצב: אם זה נכון זה עצום מאוד. זה מאוד מצער אותי.

ימעי"בי: מרתן חיצונית הבקורת מטפח דווקא נגדי?

משה קצב: כל ההחלטות שקיבלתי היו לגופו של עניין, ע"פ החוק וע"פ שיקולים מקצועיים. היו הרבה התנגדויות ביני ובין פרס בישיבות הממשלה, והמערך חושב שבאמצעות המיניונים המוליטיים אפשר לנצח אותי. במשדר הזה היו אנשים שהם חשתישם בהם נגדי.

משה קצב לא נמצא במקום הראשון בליגת המיניונים הפוליטיים. על האליפות מתחרים דוד לוי ואריאל שרון. מה שרוד לוי עשה בהשקט ובכוחה במשך חשע שנים, עשה אריאל שרון מחר, קצב ולא אלגנטי.

עובדי משדר אורז עז, פנו לבנין, ובכמה הרמנויות הצליח לצבור את ההשתללות. רמותהפתה בדרמה הוא ישראל כץ, עוזר האיש של אריאל שרון, אין הוא מסתיר את שביעות רצונו מהפרסומים בכיבו. אני הא על כל איש חרות שהבנתי לעבודה, הוא אמר. דוד הרבה מינויים פוליטיים אצלנו, אבל זו לא סתירה לכשרות. דומה שגם השר שלו מרצה מתחשפות אכזריות הקשורות. הוא וכץ יכולים עתה לבוא אל הצירים ולומר: "ראו מה עשינו בשבילכם. לא רק חילקנו לכם ג'ובים, אנו גם מתחשפים בשל כך".

הנהגת השקפה על החזירים נתנה בידי שרון ועוזריו המסור הרמנויות נדירה לחלק ג'ובים ליותר מ-50 צירים ופעילי מניפים שמונו כשקדים.

כץ, השר מכיר את רובם מבחינת ההשקפה המדינית, והם רצו להוכיח את עצמם. כאופן טבעי אני פניתי לאלה שאנחנו מכירים מהמניינים. אני לקחתי על עצמי לגייס את האנשים האלה.

חומר בלתי-צפוי לתוה של ישראל כץ הוא אפרים זנגר, מנכ"ל המשרת העצירה של מפלגת העבודה, המאשים את מפלגתו בשלומאליות מחללת בנושא המינויים הפוליטיים. במשך לא חושבים על הדור הצעיר, הוא מתלונן. בליכוד עובדים נכון, כל חומר דואר לצוערים, ממנים אותם לכל התפקידים התחתונים - כי אז הם מתאשים ובין אם לאו, אצלנו, אם נעשו מינויים פוליטיים, זה נעשה מן הדין לא הפה בצורה מורכבת, הייתי שמח לראות אצלנו מינויים אנרכיים יותר כמו בליכוד, כמה צעירים מן המערך אדם מכירים לא רבים. המנהיגים שלנו לא חושבים על המור. לוקחים מקצועיים מוחץ למערכת שסמך אם ישיכו להיות מעילים.

במצב דברים זה איש לא הביע את מתיחתו על כי במיזכר ההבנה שסלל את הדרך לרוטציה, לא מוכיחים המנהיגים פרס ושומרי את תהליך השלום, את המלחמה בסור, את האיום הסורי ואת המצב הכלכלי. המוכיח כן קובע את מעמדם של מקדיים בדרך נמוך וחסית, כמו מנהל לשכת העתונות הממשלתית או ראש שרות התעסוקה.

סעיף 22 בנוסח למיזכר ההבנה מסכם את הדרכים הנגזרות שלטיונה תנהל חלוקת המינויים בין שתי המפלגות. חוקם ועדת ארבעה נראשות השר משה ניסים, והיא תרכב משני שרי ליכוד ומשני שרי מערך. ישראל כץ מכנה אותה בשם "ועדת השלל".

השר שחל, מערדן יחזר, קורא לה. גוף מתאם, שבו שתי המפלגות בהסכמה לכלבי שפירת כדי לא לפגוע בשורת הממשלה. זה מנין מאוראיה, הוא מסביר, אם קצב יפטר את חקלאי, אנונו נבטו את ליסקה ונבטו מינהל מקישי ישראל, העמרגו סכר. לדעתי נעצר תהליך שיקל היה להביא למשבר אסון בציבור.

אביבה מץ ועמוס לבב

32 תוספות

אין בישראל פוליטיקאים טובים יותר?

צבי צימרמן: "מחירי האהוד"

עדוד בטרם מונה צבי צימרמן (71), ח"כ לשעבר, ממקימי גז"ל, לתפקיד דיפלומטי בחו"ל, הובע בצמרת משרד החוץ ספק באשר להתאמתו לתפקיד. אבל הליברלים לחצו, ושר החוץ, יצחק שמיר, נעתר. "מחירי האהוד", יסביר אחד ממקורביו חסר, הפרקליט החיפאי ארז את הלימות הייצוג ויצא לנווילנד כדי לכתר שם כשגירי ישראל.

החששות התאמתו: לא רק עובדי השגרירות ויהודי המקום חשו שהשגריר אינו ממלא את תפקידו כיהודי, גם מדינאי ניווילנד הבחין בכך שצימרמן רחוק מלפעול כפי שמצפים מדיפלומט. "מדוע אין חשום בנכונותו של שגרירכמו", שאל לפני שנה שר החוץ רעיאור פרבל דיפלומט ישראלי אחר שהגיע לווילונטון בשליחות. דיווחו הכתוב של הדיפלומט האורח על השגריר צימרמן, במסמך רשמי, שמוך בארכיון משרד החוץ.

השר הניוילנדי סיפר כי ראש הממשלה, דודור לנגי, שאל אותו: "מדוע נשלח עלייך ישראל שגריר כזה לנווילנד?". כאשר נעתר כי השגריר איננו דיפלומט מקצועי והוא נשלח "כחוצאה מלחצים פוליטיים", השיב: "שאל ראש הממשלה: האם אין בישראל פוליטיקאים טובים יותר...?"

יש, מסתבר, בישראל פוליטיקאים טובים יותר, ומשרד החוץ ידע בעבר לא מעט. מינויים פוליטיים מוצלחים יותר, משה ארנו ובנימין נתניהו (שלא היה, אגב, חבז "החרת" בעת מינויו) הם הבולטים ביותר. איש המשרד יצחק מאיר נחשב בעיני צמרת משרד החוץ והחוקה היהודית במנטריאלי כמיושר הצלחה ונחשב כיהודי שם כקונסול כללי, אבל צימרמן ומינויים בושלים דומים משמשים תחמושת לטובד המשרד המתנגדים ל"הצנחת" דיפלומטים מבחור.

מינויים פוליטיים בשירות החוץ הם דרכו של עולם: בארה"ב מחלק הנשיא הנבחר את ההצטרפות בחו"ל לתומכיו הפוליטיים, לתורמים כבדי-הכיס ולגנשי עסקים בכירים. בישראל מינויים המינויים הללו בחסכם שנתחם באמצע שנות ה-80. על פי מחסמך מסכימים העובדים לקבל 15 מינויים מבחור, בשל הקיצוצים בחקיקה כוח האדם ירד אשתדק המסמך ל-11. חקיקה - מוסכם. השאלה היא רק אם "המוצאחים" אכן מתאימים למשימות הייצוג בחו"ל.

רמאל מן

תפוח 30 ליטר מים

ענבניה 4 ליטר מים

תפוח אדמה 10 ליטר מים

מלפפון 14 ליטר מים

אבטיח 200 ליטר מים

פלפל 14 ליטר מים

מילון 160 ליטר מים

אבוקדו 200 ליטר מים

תפוח עץ 22 ליטר מים

בסופו של דבר אתה הוא צרכן המים הגדול ביותר במדינה

למסקולאור צורבה הרבה מים - צמחא שצור אותם. בכל תפוח יש 100 מ"ל מים, כלב יש 100 מ"ל מים, כל ירקות יש הרבה מים - כל המים שהם צורבים להם הם מים. כל המים שהם צורבים להם הם מים. כל המים שהם צורבים להם הם מים.

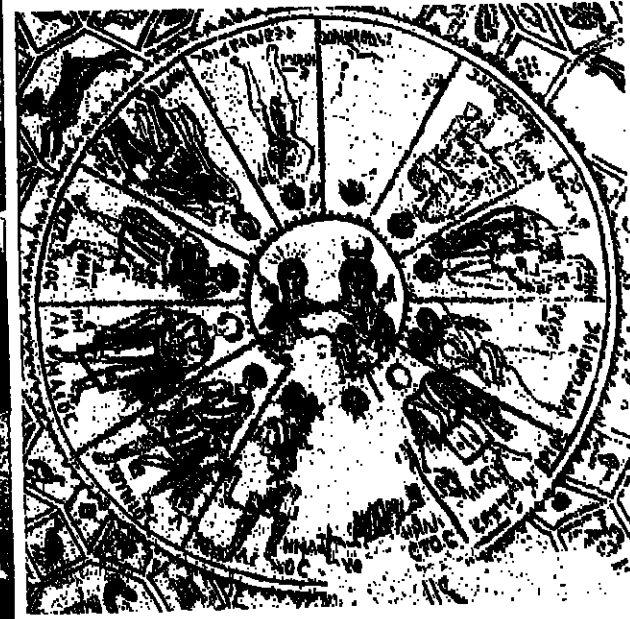
המים שהתקלחת מקבלת - עובדים אליך בסוף הדרך. אם לא ייעשה מה שצריך להיעשות כדי למתח את מקורות המים בישראל, כדי לאנוח את מי ששמונת וברי לטור את מיקולותם - החקלאים יהיו בצרה צוררה ואחם את יחד. מוכרחים לשנות את מדיניות הערפיות הלאומי. מוכרחים למתח את מקורות המים.

אל תתן לחקלאות לבנות!
חקלאים בישראל

מאת יצחק בן-חורין
צילומים: שמואל רחמני

מאת יצחק בן-חורין
צילומים: שמואל רחמני

גליל המולות
שנתגלה בחפירות
בית-ישן (למטה)
מימין) ומואיקה
נחשפת לאור
העולם (משמאל)

ומאחר גילו בני משפחת בטש
מבית-ישן, שאמפיתיאטרוני רומי
מתקרב בצדדי ענק לעבר ביתם. זה
לא חזק כשגמרו לשפשי עיניים,
מיהרו לקשור חוזה ואלו עבדי.
אבל גם הוא לא הפחיד את החפירות.
שהשיכו לנגס בקרקע
חצי ארבעה כר נחשף ושוחרו
בקדו חוכר וחדר המפריד בין הבית
עצמו לבין החפירות. אחר כך יעקב עץ
האקליפטוס. כדי לסגור את המעגל
ולשחרר את האמפי המרובע - יצטרך
הבית להזדקק.

עשרים שנה גרו שם בני משפחת
בטש, אמנם כשכירים של חברת
"עמידר", אבל מוגנים ובעלי חוקה.
החוק לצירוף אבל לא גנש את אולם.
אנחנו מנהלים את מ"מ לפינוי, אטר
רוד צפרוני, מנהל מינהלת התיירות
התירתי של בית-ישן.

המינהלת היא יצירה של ועדת
השרים לעניני כלכלה, שהגיעה לפני
כשנה למסקנה הגיונית והמתבקשת
מאליה, שעתידיה של העיריה הצפונית
קשור בעברה. ארמת בית-ישן רחבה
מוצגים בעלי ערך היסטורי רב. כל
הדרכים שם מובילות לתקופה הרומית.
שכונת הסכון נוספת לאמפי
מדרום, רחוב הרצל ובהמשכו שאל
המלך, הרוצים את העיריה כולה,
מפרידים ביניהם. מתחת לבתי הירידות
הרבים שוכנים בני מגורים מתקופות
עבר. אף אחד לא מתכוון להרוס את
בני המגורים כדי לחשוף את אלה
שקדמו להם. מנהל מועלם, תושב
השכונה, עובד המועצה המקומית, מספר
בשפתו מנות לבית להקים מחסן,
גיליון אבנים מעניינות. יש שם משוה.

מאה איש בארבע משלחות
ארכיאולוגיות מתמודדות על חפירות
השטח. מצפון לדרום הרצל.
חולפים ליד בית מרטי, ורואים
צוות ארכיאולוגים בראשות מיכל פלג,
חופש בית מרחץ רומי. מישור נחו פעם
אישור לבנות שם בתים. לך רע מה קבור
מתחת. בקרבת מקום נחשפה ריצפת
פסיפס, שבתים לא ידועים מה לעשות
בה. איפה שאתה מכה במכוש, או נועץ
צפרוניים - נחשף משוה היסטורי.
כשהקימו את מפעל הטכסטיל -
נתגלה בית-הבנסת מהמאה הששית
על בית בו התגוררו עשרי המאה הראשונה.
במעורריות חיינו עשרות שנים בלי
לדעת שאנחנו יושבים על בית-בנסת,
מספר ראש המועצה האזורית, אורי יפה,

שכאלחות בחגיגת התפירות.
בשנות החמישים הגיעה העלייה
הגדולה לבית-ישן, מפרק בעיקרה
הועמדה את מספר תושבי בית-ישן על
14 אלק. בשנות הששים נקשר שמה של
העיריה עם קטירות וילדה שהופיעה
במשפט. אני רעבה. שנות השבעים
זכורות בשל התעוררות פוליטית של
התושבים ובפרצת המטאורית של
תפס הכנין משכונת אלה אל שולחן
המשפלה. רוד לוי היום סגן ראש
המועצה, אבל בית-ישן שלו נותרה
מאחור.

עכשיו יש תקווה בארמון קבור
הסיכוי של שנות השמונים והתשעים.
כל כך משוט. כל כך גאון. זה חצי שנה
עשים בבית-ישן מבצע לאמי מרשים,
כדלול, עוצם עיניים. כך הוא מרמז

הסיכוי קבור באדמה

הפעלים בחפירות של בית-ישן מקטרים. בשבילם זו עוד עבודת
חוק. אבל הארכיאולוגים מתלהבים - במבצע לאומי מרשים
חפירות ארבע משלחות את כל מה שיש מתחת לעיר. והמימצאים
המוגשים מספרים על העיר שהיתה פעם החשובה ביותר באזור.
זה הסיכוי הגדול של המקום.

רוד צפרוני (מימין)
ומרס' יודם צפריר
באמפיתיאטרוני
החדש. "הבעיה
היא איך תופרים
בגדול - והרבה"

בית-ישן ניתנה רק בגלל בעיות
האבטלה בישוב. הודיעו על זה
בטלוויזיה ובכל השופרות האחרים, ממש
גאווה ללב. אבל כשהחל המבצע לפני
שנה, התייצבו לעבודה עשרה פועלים.
היום מגיע מספרם ל-105, אבל רק
שליש הם תושבי בית-ישן. העבודה עם
טוריה ומכוש מפרכת. אוקלים הרבה
אבק, מוגאוויר קשה, וכסוף החודש
מביאים הביתה 400 ומשור שקל.

המקומים מתקשים לראות את
התמונה הכוללת ואת התועלת שתצמח
להם מחשיפת בית-ישן. הנה יצחק
הברון, 36, נשוי ואב לשלושה, שומט
מעדר ומנגב זיעה כדי לקטר קצת:
"עבודתי שלוש שנים במפעל המנועים
ליש' ופוטנטי בגלל צמצומים. הייתי
מובטל שנהיים, עד שליכת העבודה
חיבה אחי לצאת לחפירות. משלמים
לי משוה כמו 12 שקל ביום. החפירות
אולי משתלמות לממשלה ולתיירות,
אבל אנחנו מקבלים את הכמה גרושים
ובקושי מפרנסים משפחה".

מי שיחפש התלהבות לוקל
פטריוטי, לא ימצא אותה כאן.
בחפירות עובדים מי שהליכה הייתה
אותם להיות שם באיום של הפסקת
תשלום דמי האבטלה. רבים הצליחו
להתחמק. שיטה אחת: אותה מאים על
ארכיאולוג שתחבל במימצאים שלו
ומיד הוא משגר מכתב ללישכה, בו הוא
מצייר בצורה שאינה משתמעת לשתי
פנים שהגדיל אינו מתאים לעבודות
ארכיאולוגיות.

רוד צפרוני היה 13 שנה סגן מנהל
החברה לפיתוח הרובע היהודי. עכשיו
הוא מנהל את חפירות בית-ישן. הבעיה
היא איך תופרים בגדול והרבה. הם
עובדים שלושה חודשים ומעבירים את
החומי שגילו תשעה חודשים. אני רוצה
שיחפרו כמו פרופסור אבינר שחפר
בעיר העתיקה 12 חודשים בשנה.
ירושלים שפכו מיליונים בלי הנבלה.
כאן קיבלנו חצי מיליון דולר. מאה אלף
השקענו כאמפי, עוד מאה אלף
בתיאטרון, חמישים אלף בפארק ואת מה
שנשאר - נגמור תוך שלושה חודשים.

עיר עם עתיד בית-ישן, כהנאי
שימשיכו לטפח אותה. יומים כבר רחיו
את הפרטנציאל. את מה שזקק לבנות
את בית המלון הראשון בעיר ואחר וכו'
במבט למתן שירותי רור בכביש
העליונות מטופפות לתן בעצלותיים
במעלה המדרגות האולימפיות לראדארשאן
בית-ישן. כל זה חוסה בצילו של תל
שחשפו. בשנות העשרים
ארכיאולוגים מאוניברסיטת מנסילבניה
18 שכבות ישוב חול. מהאלף החמישי
לפני הספירה וכלה בימי הביניים.
קשה להאמין שהתגלו לחפירות

מה שידועים באמת, זה מה שראים
בעין. את האמפי שנמצא במרחק מאתים
מטר מתחת האוטובוס. כאן הושלכו
אנשים לידה ללהם על גפשים מול
אריית. את התיאטרון הרומי, שיער
להצגות ומופעי פנטומימה, חפר שמעון
אסלכאום לפני 25 שנה. זהו המבנה
הרומי הגדול ביותר שנשתמר בארץ.
החלק העליון של שורת המושבים
התמוטט, אבל 14 השורות התחתונות
נשתמרו היטב. גם כי יעשו עבודות
שיקום. עכשיו מתחשים הארכיאולוגים
את הדרך המקשרת בין התיאטרון
לאמפי רעלי' על רוד, כנראה בינונית.
רוחב עמודים קוראים לו. בצידו חשפו
העושים במלאכה בית מרחץ וריצפת
פסיפס.

ין עצי העיר של קליל, הלא
הוא תגן האומי, חופרים
כחמה מקרים. פרופסור
צפריר מצביע על חפירה
ועל עמוד בורד ומרצת. "אנחנו נחשוף
כאן שורת עמודים לאורך מאות מטרים.
לא צריך דימיון רב כדי לראות שורת
עמודים בסבסטיה, שומרון, או בקירו
של ירושלים. אנחנו מגיעים שיש פה
מערכת רחובות. זה שער עם מדרגות,
שמוליכות לאיוושה רחבה ציבורית".

וכבר אנו משמשים לנו איך נשות רומי
העליונות מטופפות לתן בעצלותיים
במעלה המדרגות האולימפיות לראדארשאן
בית-ישן. כל זה חוסה בצילו של תל
שחשפו. בשנות העשרים
ארכיאולוגים מאוניברסיטת מנסילבניה
18 שכבות ישוב חול. מהאלף החמישי
לפני הספירה וכלה בימי הביניים.
קשה להאמין שהתגלו לחפירות

שכונת וממהרים לתפוס טרמפ
לסכריה או לבקעה. קומץ חיריים יורדים
מאוטובוס, תרים את שירותי-חפירות
ברמה מינימלית, מתבוננים בלא
מאמינים במבנים המונומטיים מתקופות
שונות. הנה בנין הראיית, שהקים
הסולטן עבדול המור בסוף המאה
שעברה, כמרכז מינהלי של השלטון
הטורקי. בחדריו, הוקדש לשימוש רחוק,
ממוקמים - שימו לב הקיוסק של וקי,
בית-משפט השלום, מנהל המועל המודרני
וגם בית-בנסת. קשה למצוא היגיון
כלשוו בסידור הזה, אלא אם כן מישור
חשב על הצורך בתמיכה רצינית לפני
שנבנסים להיכל המשפט ועל שתיה
כרת וכיוון אצל וקי לאחר הויכוח.
אנחנו משקמים את המקום. הכל ייצא
מפה, מבטיחים במועצה המקומית.
אם גרעון מצוי בארץ-ישראל
בית-ישן שוכנת לפיתוח, אמרו חול'.
לא צריך להסתר, כמובן. אנחנו את
גידהעין שלנו מכירים היטב, אבל לגבי
הארכיאולוגים - בית-ישן היא אכן
פיתוח.

בפינה אחת אשור למצוא את
ארכיאולוג מחוז הצפון גבי מור,
מתרגש יחד עם פנחס שרה מגילוי
כתובת על ריצפת פסיפס. בחלק אחר
מסירה מיכל פלג עם אנשיה שיכבת
אבק מאבנים ופולטות. יש פה הרבה
הפתעות. מוקדם מדי לתת אינפורמציה
אנחנו לא יורעים מה יש מתחת
לאדמה. פרופסור צפריר עומד בכניסה
לחפירה חדשה וממלקל. קצת קשה לנו
להבין את השטח. אולי נתחיל לחפור
עמבר לעץ. כך, בתבני עמק, רגל פה
רגל שם, מנסים המומחים להבין את מה
שקורה שם למטה.

אכיל בחוץ

ארוחת עסקים הודית

אכיל כפי יכולתך - ארוחת עסקים הודית ב"טונדרי" (מימין) עת המרק והניעה אל "לה גסטרונום" מוגשים בסדור חדש גדולים שתוכנן מהביל (צילומים: שמואל רחמי).

מרק קרולינה - שהוא מרק ירקות עשיר עם חלמני בצה ומעט יין אדום. מרק מינסטרונה - סבו אתה מוצא שעועית עם מצקת. אתה מקיב ונוטל כפי מידתך. מעט ועוד פעם. אל סיר המרק מצרפים לך וכלול במזרחי סלסלה עם פרוסת לחם שחור ובגט. כיום ביקורנו במקום הוצעו לסוערים ארבעה סוגי מרק, כולם מעשה ידי של השף אנטואן, שהוא בעליה של המסעדה. מרק פטריות - עשוי מפטריות טריות בציר של עצמות מבושלות, עם הדבה שמנת. משהרמשה, כמו שאומרים. מרק שעועית - בגושה אלוסי, עשוי משעועית ברה, גם הוא עם ציר עצמות. בחוקפת יין לבן ומימית קטנות של קבנוס.

מאמר

מלככות 37

מרקים בחורף

לפנינו אתה יכול לקבל לשולחן מרק, ביום קטן היה זה מרק עגבניות. לא כליך הודי, אבל עם ביטול. במים הארוחת יבוא לך, כלול במזרחי, ותה עש. מיני תרמיה הודיים וכן פירות אתה נוטל חרילפ בעצמך. באמור, המיכוד מנוח והבמיות מלחמניות. ביום ביקורנו מצאנו על דלפק "לנינגרד" עוף בקארי, בשר בקר בקארי ופטריות. שפע של דקות מבושלים, ברטבים וכלי וביש. אטילו מיה היתה שם. ותיפות המאכלים מאד חמוץ. החיפויים ניצבים שם בצלוחיות מיוחדות וכל איש מזהה את מנותיו בטעמו. בקצה המסלול מגש עם תה - הוא הפיתה הודית. 16 שקל בעבור כל המכוד.

אכל לני שנינו ממזר לזוור לעבודה וזוכו לקוק למזרחי הזה עוד 10 שקלים. מתחין התפרים של המזרחי, המינץ גישה רמה שונות לחלוטין.

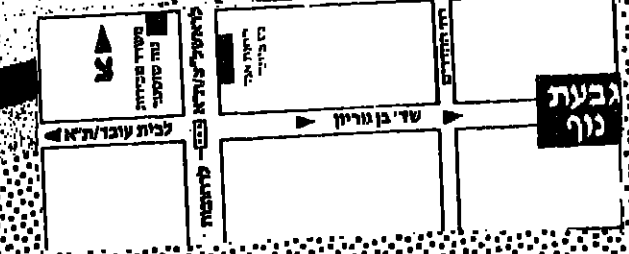
החלה מכירת הדיירות בבני היפה ביותר שבגלב הפודסים

גבעת נוף

מחיר מספר פנטהאוסים בבנינים הקיימים וקוטנים בבני

השכונה היפה ביותר בגלב ציונה

- ★ אך חברה לא מציעה לך:
- ★ דירה מרווחת כזאת
- ★ ובמחיר הוגן כזה!
- ★ במקום יפה כזה

- שכונת מגורים מקסימה עם נוף מרהיב.
- 3 דקות מראשון לציון או מרחובות.
- 20 דקות בלבד מנת-אביב.
- חניון ארבעת אלפים מקומות.
- ממת מנה בסטנדרט גבוה.
- מרחק סביר ממושלם: גני ילדים, בתי ספר, גן ציבורי ומרכז קניות.
- הבטחת כספי הקצבה לפי חוק מבר ודירות.

- הזאים לך תנאי תשלום בהתאם לאפשרויותיך.
- נדריך אותך בהשגת משכנתא טובה.
- מלך לקראתך בתשלום המקדמה.

בואו לבקר בדירה ולקבל מידע
מטבח
פזן השעות 11.00 - 14.00

נוה שוסטר - נס ציונה, רח' רוטשילד 2, טל. 08-470458
משרד המכירות נס ציונה (לפי בק אפריקאי ישראל) פלוח מימין, אר. 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

אופנת חורף '87 נראית כמו תשבץ שצריך למלא בו את הבגדים הנוכחים כדי להשלימו. חלק מהמ"שבצות כבר מלא בכפריים שאינם נחוצים לשיווי הבגדים שתלויים בארונן הבגדים שלנו. האחרים, אלה שניקנה, יקבעו את צורתו הסופית של התשבץ. מה שיפה בחשיך באופנות הזו הוא שיש לו הרבה פתרונות אפשריים. לא צריך להיצמד שר בכל יום למלא את המשבצות קצת אחרת. בעמודים אלה – כמה מהלחיצים הבולטים של העונה, ורמזים טובים לחודשים הקרובים שאבי שר יוצגם לכיסוי המקור מות הריקים. אתם תחליטו איך לצרף אותם לתשבץ הפרטי שלכם.

מאת יהודית חנוך

צילום זה על קטיפה שחורה (עיצוב: חגית קוזניץ, "אנימה").

אפליקציות וצורות מוסיפיים תכלין של אמנות לבגדים בעידן של אופנה תעשייתית וממוכנת. אפשר להשיגם ברמות מחירים שונות, מאפליקציה של עור על מקטורן ג'ינס ועד לרקמות עשירות של כסף, זהב, פנינים ומב"רקים שהופכים אפורה סרוגה ביד ליצירה שמחירה כמה מאות שקלים. האפליקציות והצורות פותחים אפילו שרירות בלתי-מוגבלות לייצירת פרטיות, לרקום, לצביר ולהצמיד צורות במרקמים שונים לבגד מוכן – אפילו ישן.

הג'ונגל גלש גם לבגדי החורף. בצורות גאטרוליסטיות, לקחו אותו ישר מהטבע: ראש אריה סרוג על חזית של אפורה ומוזע עם הרפס של זכרה בשחור-לבן. אבל יש גם פירושים הרבה יותר מתוחכמים של הסגנון הפרוי: זכרות בוורוד-צהוב, נמר רום בשחור-לבן ושילובים של כל מיני הרפס חזות ביד. אתם אוהבים את זה, לכו בוהדות, קנו – וליבשו במנות קטנות.

שחור, צמוד ומרוכסן – זה המסר הכי צעיר של אופנת החורף. העתק של חליפת צוללנים עשוי מאריגים גמישים ונמתחים, רק למעט טות יש הנתונים הטבעיים המתאימים כדי ללבוש את זה "נטו", ללא כיסוי. האחרות ישתמשו בשחור-צמוד מרוכסן כבסיס לשכבות של בגדים נוספים.

סרוג שחור ומרוכסן (עיצוב: אילנה ביטלי, "ראס אנדראס").

משבצות גבריות ומקטורן גברי (עיצוב: רחל אלקלעי, "ניבחה").

קטיפה שחורה על הצווארון ואריגים גבריים עם שמות ציוריים כמו "פייה דה פול" (כרעית-נגול), משבצות קטנות שקצת דומות לתואי שמסאורה בחול "כפיר-גל" של תרנגול, "הרינג-בון" (אודת דג), הם חלק מהאופינה הפנינה הנוסטלית גית אל שנות החמישים. רוב האריגים האלה הם בשחור-לבן, אך לא כולם ארוגים בצורה יש גם מורפסים על כותנה ופוסטר כפיתות עכשווי וי של הסגנון הגברי.

לבן ירוק גם בחורף ("סופר").

לבן זה יפה זו לא רק היפוך מה של סיסמה. זה נכון גם בבגדים של חורף '87. מה שירוצן אפילו בימים קרים וסוערים זה בגדים בכל הני ווגים של לבן. פתאום גילו שלבן זה לא רק צבע של קיץ. גם בחורף, עם קצת שיוף וסומק מהקופסאות הקטנות, לבן עושה דברים טובים באווירה האפורה. זה כולל לבן-שלג, לבן-שמנת, לבן-חול ולבן-גיר. קצת אפרפר. הלבנים הולכים טוב עם ג'ינס, עם שחור וגם כשמערפים ביחד חלקי בגדי רום בכמה גוונים של לבן. את הלבן לובשים בשכבות כי רבים מהבגדים הלבנים עשויים מכותנה עבה, פוסטר או צמר-סרוג דק, כדי שלא יהיה נשעמם וגם לא קר.

הד מירון

(המשך מעמוד 17)

שוקי וייס את "שילובי רך" שניהל במשך כמה שנים. מירון הרים טלפון לשוקי, ואחרי חמש דקות הוא היה במשרד. עשינו הפקה מצויינת. טלית ראה מה שוקי שווה, ורצה לצרף אותו לממלכה שלו, אבל אני הקדמתי אותו והקמנו את "דירינג הפקות". שוקי אצאי לאמנים שמגיעים, יש לו קשרים איריים בכל העולם. החלטנו להיות גם מפיקים וגם אמנים.

בשלב הזה מירון החל להכניס כסף להשקעה בהפקה שלו, כן, הוא פתח חשבון בנק. העבודה וההפקה אחת לאחר אחת. כיום הוא מעסיק כ-25 איש. חלק מהעובדים גם השקיעו כסף והקצו נהפך למעין קופאריסטי. מירון די נהנה מכל העניין. יש אוטו, יש דירה נחמדה.

הולכים לישון לפני חצות וקמים בשמונה בבוקר.

למרות שרוב שנותיו בירת מנה, כנראה שחווה גם אתה חי חיים "ברנזונים" כמו בילד.

מירון: בטח שתברנזנו, אבל הכל באופן יחסי. אולי אני בורגני, אבל אם כן אני תורגני הכי משוגע בעולם. יש לי בית, אוטו, חשבון בנק, אני טס לפחות פעם בחודש לחו"ל לעשות עסקים. אם זאת בורגנות, אז אני בורגני. הראש נשאר אותו דבר, אבל הגוף מתעייף. היום זה כבר לא חלטה. אני מעסיק חברה אנשים וצריך לדאוג לצ'ק שיקבלו בסוף החודש. זה אולי לא התברננות כמו שזה אחרת.

למרגלים ומפיקים מתחרים יש הרבה תלונות נגדו. טוענים כלפי שווא אנטיסטי, תוקפני, לא מנומס. אני יודע שרבים לא מבטלים מהשגנו שלי. מה לעשות. אני בנאדם מאוד ישר. זה כנראה לא מוצא חן בעיניהם. אני אושר את כל האמת בפרצות, ויש אנשים שחובבים להיות עם הראש בארומה, הסיבה שמתנה מקצועית אני יודע שלא משתגעים עלי. זו גם אחת. שלא יבואו אלי בטענות.

טוענים בדרך שעכשיו - בשנאה מעין מורפולוגית בשנאה התבונה והתאורה למפיקים - אתה מנגל את העבודה ומצאין במחירים.

אני יודע שרבים לא מבטלים מהשגנו שלי. מה לעשות. אני בנאדם מאוד ישר.

מירון: אמרתי שאני מנגל את העבודה הון, אבל אני רוצה להדגיש שאני מוכן לשחק פעולה עם כלום על כסף הגיוני. לרבים יש תחושה שאני רוצה לקרוע להם את הנשמה, וזה לא נכון. יש לי ציור ששונה יותר ממיליון דולר, ואם אתה אומר כול - שנה את האמנים יתנו - אבל בשנה הבאה אני כבר לא אוכל פה. אני יודע שיש גג מעין מר. אבל התייה שלי היא חיה ונת לחיות.

הוא מצית עוד סיגריה, אחת מעשרות, קשה לספור כמה. הטלפון מצלצל. על הקו רות, אשתו. היא המוכיחה בחברת ההפקות שלהם, קיבוצית, גרושה עם שני ילדים עד לפני שלוש שנים. הם התחננו אצל עוזריה, לא ברבנות. נראה לי שקשקש את רגל להתחנן אצל רב רציתי למסר את הסיפור רק בגלל העניין הכספי. אנוניס מאוד מתאימה את לשני. היא שקטה, נחמדה, נוחה לבית, ואני מטרף ואגרסיבי - מה שמפריע כמובן להרבה אנשים ששואלים מה היא

פתאום לבד בעולם

(המשך מעמוד 26)

תיכתי שיתחיל כבר. רכישעה, חצישה, והתחננות. לא ראיתי איש. חציתי את הקו והתחלתי ללכת לביתו העירי. פיתאום, רוכב על אופניים, צץ ממלי אותו חיל. לא ידעתי, כמובן, שהמחנה לארה"ק והמציץ לתפוס אותי חוצה. הבחנתי מייד בצלב השחור של צווארן ח'קט שלו, ונרגעתי. התברר שהוא היה שוטר-בגל של העירי. ואחריהם שאני כשווייץ. לא התרגשתי במיוחד, אבל ידעתי שהעתי למחוז-פצי.

השוטר שאל אותי מאיפה באתי. אני יהודי שברח מבלגיה/אמריקה. הוא לא האמין שעברתי את הגבול לבד. נתן לי חפוח וחתיכת שוקולד, ולקח אותי לתחנת-המשטרה. גם שם חקר אותי מאיפה באתי, ולא האמינו שעשיתי את כל הדרך לבד. 'בלתי-אפשרי', אמרו, 'יש שמירה הדוקה, עם כלבים, ומוקשים' אמרתי: 'עזרה'.

מפקד התחנה-המשטרה טיפס לבדן ושאל מה לעשות איתי. אז לא ידעתי עדיין שהשווייצרים נהגו להחזיר פליטים. השתיה עם בן נמשכה כעשר דקות. אני ישבתי מול המפקד ובלתי חפוח. הוא ריכר בטלפון וכול חסון הבטי ב' רות, מולכזה, מרש כמו עוף שחלש את נוצותיו, ועם חפוח. ילד. המפקד הסביר שאני ילד, ותוכוח עם בן ושיכנע אותם להשאיר אותי. איך שאתה תלוי במלה של בן-אדם.

עושה איתי. רותי ואני היינו חברים חמש שנים לפני שהתחננו. היא לקחה אותי מהרוב. לא היה לי כלום בחנה לי. סער נפשי וכלכלי, לפני שלוש שנים חשתי שצריך שיהיה לה גב כלכלי אם חס וחלילה יקרה לי משהו. מירון מעריץ להיות אב חורג.

היום "דירינג הפקות" "כטי" הם עסק משוגש. המשרד הקטן בנגי-התערוכה הישנים בסוף ריונגוף נהפך ל"מיני-אימפריה" שכוללת ארבעה משרדים מרווחים, חדר חדרות שמיועד ללקוחות וחדר הורבה ציוד יקר.

מירון רכשמן אוס לא קל. כשהוא מרים את קולו כמובן טוב מאוד להשכונות-הבנק שלהם, אבל הם אמרם שזה גם טוב לנשמה. הם אוהבים את המסיקה ואת החיים לפי קצב הרקורל. הם לא מתעסקים בתיאטרון או בלט למרות שגם שם יכולים היו להרוויח הרבה.

מירון רכשמן אוס לא קל. כשהוא מרים את קולו קשה להשאיר אוס. הוא לא נוס קונצנציונלי, והבי להגיע אליו לא צריך לעבור מוכרה, אבל בשביר - הוא צועק, ואפילו מקלל. העובדים לא נשארים חייבים כלום וידעים שהמכרה היא להיות מקצועיים עד הסוף. הוא גם אינו מנסה להתלכש כמו בס. אני כבד נשוי. אם אתלכש כמו כולם, לא אוהה אני. יש לי מנגנון משלי. זרק, פרע, אני פעם לא הייתי בעניין של איך להיראות. לי נזמה שמה שחשוב זה ההרבים כשטח, לא התרבות, שהיא רבר שול, אבל אולי זה לא כך. אנשים חבבים ממני כבר אמר לי שאני מועיל.

הוא רוצה עצמו ממשיך כאיש הפקה מצליח עוד חמש שנים בלבד. הקטן כבר מתחיל לשחקן אותו. שוב מתעורר בן הרעון לפרוש כנפיים ולעוף אל החופש.

הדועה מ' 2: קשה לי לחיות כך. בצורה מסודרת ומאורגנת, למרות שיש מהו כסף. העייפות מצטברת, גם עייפות מנטלית. עד לפני חמש-שש שנים היו לי חיים נהדרים. בעור כחמש שנים אחור תנוג מורש. אני רוצה לבסס את עצמי כלכלית כדי שאוכל לצאת לטיול בכל העולם בלי חשבון של כסף להיות באמריקה ובמזרח הרחוק. כיצד אני מקדיש את כולי לעבודה, אבל לא לא ימשך לבצח. לעצמים נרמה לי שחבל ששוויה, ולפעמים אני עדיין עומד נרמה. מקד שאנחנו יוצאים להפקה עם שבע משאיות. אז זה לא מתחרר לי, החיים האלה. אבל כשמגיע הצ'ק - הכל מתחרר טוב מאוד.

אבי מורגנשטרן

שיפורים

קראק ושינויי מארץ לארץ

משהו

אם למישהו היו ספקות בדבר שינוי שנת-המש, כדאי לו להסתובב בארץ ב' 31 לדצמבר ולראות באיזו החלטה חוגג עם ישראל את סיום שנת הכספים. אין להשוות לימים שבהם שנת כספים נגמרה ב' 31 במרץ.

ובאן המקום, באמת, לשאול בצעקות היסטוריות ובחוסר כל נימוס: למה צריך פנס קרמי מפלסטיק מחורבן לעלות אצלנו יותר מ-5 שקלים?

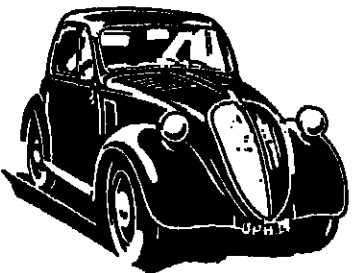
מה שאני מציע, שימו לב, איננו סתם הקלה בנטל המיסים, אלא הפיכת תושבי הארץ לאזרחים ומתחשבים. זה כבר לא עניין למשרד התחבורה, זה עניין למשרד החינוך והתרבות.

אם שר החינוך, במקום לבוא ברעיונות של לימוד פרקי ספרות בעליפה היה מציע ביטול המיסים על חלקי חילוף ומחנות למכוניות, היו נימוס הישראלי הממוצע ממריאים לגנבה, עד כדי כך שאפילו ג'נטלמן אנגלי (עשרד) היה נראה, לעומתנו, כפוח נסידור.

תארו נא לעצמכם. נהג בארלוודרובה פינת ריונגובה פונה, ויקרא - מרסק שני פנסים אחוריים אדומים צחוכים ולבנים של מכונית שלא התקדמה מספיק מהר באור ידוק. שניהם עוצרים, בודקים את המצב, הנהג הפוגע שואל: "מה שמך, בבקשה, נעים להכיר, הנה", והוא מכניס את ידו לכיסו ומוציא שניים-שלושה ג'וקים פצפונים בני שקל. "קח בכקשה".

"לא, באמת, לא צריך, אל תעליב אותי", עונה הנהג. זה קורה לכל אחד.

ושניהם נוסעים הלאה, והשקט שב למקום, ומיפסל הכינת עולה, ופסטיחואל עכו קונה לו שם עולם, והכיכר באשקלון נצבעת ירוק - הפעם ברשא - ואכרי גלעד ואורו של משלימים, וטוב לכולם.

מד היפות השקטות

יש אני רוצה להזכיר עליכם כסיפור נהוגי שגורם של הוסר. אני לא חושד שהם שונים ושינויים מנוהגי העבודה של מהגרים לזכור פרטים מדויקים. אבל מה שחשוב מומן חזיתי לקטע הזה שיתרחש באחת מתחריות היופי הרבות, ביניהן אפילו כאלה שבהן שפטתי. תמיד חזיתי לרגע שבו יכריזו השופטים: הווכח במקום הראשון, היפה ביותר היא...

ואז יקמו שאר המתחרות, לא חייבו, לא ינשקו את הווכח, לא יגידו. העיקר היתה ההשתתפות בתחרות, אלא יצרו פה אחד. מי אתם ככלל, שופטים זקנים וטפשים, שתקבעו אני יפה יותר?

רעיונו אותה מן הבמה החוצה.

מדיניות היד הקשה

האשע בעל מני הצליק עמר לשמיעה. גור רינגו השופט, סמל המדינה מאורדיו וספרי החוקים לנחש את, שלוש שנים בבית-סוהר.

אני יפה יותר?

אני יפה יותר?

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

בביתה/או ביתך וחסוך \$1000

בסלילים
למסלול 02-21943-21 וזו 0040041-02-21943-02
ע"פ 72 המעמדים
סיום
בג בלילות השבתות מסירת סוף השבוע והסוף
המסלול ומקבל לביתו חזרה - חיסוך

החשבה הדירה החודשית	החשבה החודשית	החשבה החודשית	החשבה החודשית	החשבה החודשית	החשבה החודשית	החשבה החודשית	החשבה החודשית
11,000 ₪	10,000 ₪	9,000 ₪	8,000 ₪	7,000 ₪	6,000 ₪	5,000 ₪	4,000 ₪

ב בשתוף המכונים הבריטיים 35 שנות נסיון 95% הצלחה.

[illegible]

<p>יום המוצר</p> <p>יום רביעי 12.11.86</p> <p>מוצרי טיפול וטיפוח חשיפה מוס צבעים שכתמים מייצבים</p> <p>25%</p> <p>החנות</p>	<p>מבחר חולצות אלגנטיות לנשים - שרוול ארוך</p> <p>סל עשירי סימן Marks & Spencer</p> <p>39⁹⁹ רק שיח 49⁹⁹ רק שיח</p>	<p>מיזחדות הצעה</p> <p>תניית הסכום</p> <p>חולצות פלוג</p> <p>29⁹⁹</p>
---	--	---

הפנויה רמיווריר לצרכן חוסר כסף חוסר זמן!